

NOVI ODSEKI CEST V PODKRAJU

V krajevni skupnosti Kavče Podkraj so lani in letos uredili precej krajevnih cest. Ker pa sredstva, s katerimi razpolagajo v ta namen zelo skromna, so se odločili in vsa možna dela opravili s prostovoljnimi delom tako zelo veliki prihranili. V lanskem letu so uredili 2.200 metrov odsekov cest v Podkraju, letos pa urejajo še 300 metrov dolg odsek Podkraj - Koperče. Iz sredstev samopriprave so za to namenili 400 toč dinarjev, okoli 40 tisoč dinarjev so zbrali krajanji - porabniki teh cest s prispevki. Investicijska vrednost teh cest znaša okoli dva milijona dinarjev.

TELEFONSKA GOVORILNICA V MOZIRJU

Krajanom Mozirja se te dni obeta nova pridobitev. TOZD in PTT promet Velenje bo namreč postavilo medkrajno telekomunikacijsko govorilnico, ki bo vsaj delno zadostila telekomunikacijskim potrebam tega kraja. Govorilnica, locirana bo pred domom družbeno političnih organizacij, bi morala biti že nared, vendar je prišlo do zamude zaradi okvare v govorilnici sami. Ot obljublajo, bodo okvaro v najkrajšem možnem času odpravili. Naj zapišemo še to, da se podobna pridobitev obeta tudi Gornjemu Gradu.

V torek, 15. avgusta, so slavili graničarji - zvesti čuvarji nedotakljivosti meja naše domovine. Ob njihovem prazniku jim veljajo tudi naše iskrene čestitke in najlepše želje.

Do začetka oktobra osnutek resolucije 1979

Pričakovati je mogoče, da bo potekala v prvi polovici oktobra v temeljnih in drugih organizacijah združenega dela, krajevnih skupnostih in samoupravnih interesnih skupnostih široka javna razprava o osnutku resolucije o politiki izvajanja družbenega plana občine Velenje za obdobje 1972 - 1980 v letu 1979

Izvršni svet velenjske občinske skupščine je na zadnji seji, kot smo že poročali, potrdil program dela pri pripravi dokumentov o politiki izvajanja družbenega plana občine Velenje za obdobje 1972 - 1980 v letu 1979. Znano je, da morajo občine analizirati izvajanje srednjeročnih programov razvoja in oceniti možnosti razvoja v prihodnjem letu ter sprejeti dokument o uresničevanju srednjeročnih družbenih planov v letu 1979.

Da bi bili v velenjski občini dokumenti pravočasno izdelani, v njihovo pripravo pa že od vsega začetka vključeni vsi nosilci planiranja, je bil določen program dela ter določeni nosilci in faze dela za pripravo razvojnih dokumentov velenjske občine za leto 1979.

Do začetka oktobra bo služba za plan velenjske občinske skupščine, kot je predvideno, s sodelovanjem temeljnih nosilcev planiranja pripravila analizo izvajanja družbenega plana občine. Velenje v obdobju 1973-1978 z oceno možnosti za njegovo uresničevanje v letu 1979. Namen te analize je prikazati, kako so v občini Velenje uresničevali družbeni na-

črt razvoja v posameznih letih, posebej najpomembnejše naloge v zvezi z gospodarskim in družbenim razvojem. V analizi bodo prikazane tudi globalne možnosti za uresničevanje vseh nalog, zapisanih v plan za obdobje do leta 1980. Še pred tem, do 25. septembra, pa naj bi bila pripravljena analiza izpolnjevanja nalog in dogovora o temeljnih plana občine Velenje na področju materialne proizvodnje in na področju družbenih dejavnosti za obdobje 1976 - 1980. Istočasno bodo pripravile ustrezne službe občinske skupščine oziroma izvršnega sveta še analizo izvajanja nalog iz resolucije za leto 1978 ter analizo izvajanja politike cen, ki so v pristojnosti občine.

Najpozneje do 1. oktobra bo pripravljen osnutek resolucije o politiki izvajanja družbenega plana občine Velenje za obdobje 1972 - 1980 v letu 1979, od 3. do 15. oktobra pa bo tekla razprava o osnutku resolucije na zborih delavcev v temeljnih in drugih organizacijah združenega dela, v svetih krajevnih skupnosti in skupščinah samoupravnih interesnih skupnosti.

Tako je mogoče pričakovati, da bi bil že ob koncu meseca oktobra predložen vsem trem delegatskim zborom skupščine občine Velenje predlog resolucije o politiki izvajanja družbenega plana občine Velenje za obdobje 1972 - 1980 v letu 1979.

Črno belo TV sprejemnike Gorenje bodo poslej izdelovali na Ptuj

V novi temeljni organizaciji združenega dela TGO Gorenje Velenje na Ptuj bodo, ko bodo zgrajeni novi prostori, izdelali na začetku letno najmanj 50.000 črno belih televizijskih sprejemnikov

Te dni se bo družina temeljnih organizacij združenega dela TGO Gorenje Velenje povečala za novega člana. Del zaposlenih v tozdu Tehnoservis KK Ptuj, kjer so izdelovali črno bele televizijske sprejemnike in birotehnične izdelke, je oblikoval novo temeljno organizacijo združenega dela, ki se vključuje v TGO Gorenje Velenje. Predlog so delavci tozda Tehnoservis Ptuj na referendumu 11. avgusta z 82 % glasov „za“ tudi potrdili.

Sodelovanje ptujkega Tehnoservisa s TGO Gorenje Velenje oz. njeno temeljno organizacijo združenega dela Elektronika ni od včeraj. Ptujčani so dalj časa opravljali usluge pri proizvodnji črno belih televizijskih sprejemnikov, junija letos pa so Velenjčani prenesli na Ptuj proizvodnjo črno belih televizijskih sprejemnikov. Za to je bilo odločilno dejstvo, da se proizvodni program Tehnoservisa vključuje v razvojna hotenja TGO Gorenje, izkušnje Velenjčanov pa lahko v prihodnje pomembno vplivajo na gospodarski razvoj občine Ptuj in zagotovijo nova delovna mesta.

Novi ptujski temeljni organizaciji združenega dela TGO Gorenje Velenje obetajo hiter prihodnji razvoj. Že jeseni začno graditi nove proizvodne prostore, kar bo omogočilo uvedbo najsodobnejše tehnologije, izboljšanje delovnih pogojev (obstoječi prostori so pretesni) ter zaposlitev okrog 150 novim delavcem. Investicija bo veljala blizu 100 milijonov din, redna proizvodnja v novi tovarni pa bo stekla z novim letom 1980.

Na Ptuj bodo na začetku, prvi dve leti, izdelali na dan po 200 črno belih televizijskih sprejemnikov, pa razne birotehnične izdelke, predvsem kopirne aparate. Leta 1980 bo dosegla ta temeljna organizacija združenega dela TGO Gorenje Velenje najmanj 300 milijonov dinarjev celotnega prihodka, od tega okrog 200 milijonov dinarjev s proizvodnjo črno belih televizijskih sprejemnikov.

Danes v Mozirju začetek letošnje „Hortikulture“

Glavni ključek leta hortikulture v Mozirju in Gornji Savinjski dolini, ki je nedvomno uspelo in katerega sadovi se bodo pokazali v prihodnje

Danes se v Mozirju pričenejo ključne prireditve ob letošnji redni republiški prireditvi Hortikultura 78. To bo hkrati tudi nekakšen uradni zaključek leta hortikulture v Mozirju in Gornji Savinjski dolini, ki nedvomno uspelo in katerega prvi sadovi se bodo pokazali v prihodnje. Letos je bilo opravljeno izjemno delo v Savinjskem Mozirju, ki se obiskovalcem te dni pet kaže v polnem sijaju. Gaj nekakšna rdeča nit vseh le-

tošnjih prireditev, vendar mozirski ljubitelji cvetja, čistega okolja in izročila doline nikakor niso bili osamljeni v svojih naporih. V splet prireditev so se vključevali tudi ostali krajanji, ki so se tako ali drugače trudili ohraniti in obuditi najpomembnejše narodopisne značilnosti Gornje Savinjske doline. Bili so to čebelarji, flosarji, predice in citraši, ovčarji in še se bo v prihodnjih dneh našel kdo. Nedvoumni so tudi prvi re-

zultati večje skrbi za ohranjanje čistega okolja in lepe narave.

Vse to je torej dolgoročna nalozba, ki se bo še kako obrestovala, manjka le še večja mera sodelovanja in enotnosti.

Savinjski gaj krasi poletno cvetje, vsi narodopisni objekti so dograjeni, novost v gaju pa je stavba društva za vzgojo in varstvo ptic Kalin. Doslej se je ob Savinji mudilo že nekaj manj kot 50.000 obiskovalcev, njihova občutja pa najlepše ponazarja knjiga vtisov, v kateri ne

manjka navdušenja, besed priznanja in spodbude. Slovenski vrtnarji so se zares izkazali in s pomočjo krajevnih in drugih dejavnikov je nastala čudovita razstava cvetja v naravi.

Danes popoldne bodo v mozirski osemletki odprli razstavo cvetja, ki bo odprta do vključno ponedeljka in jo bodo vsak dan med drugim spremljala predavanja, popestrena z diapozitivi in filmi. Jutri zjutraj bo v Mozirju jutro koscev in grabljic, popoldne nogomet in zvečer nastop folklorne skupine iz pobratene Čajetine, pozneje pa še ognjemet ob ribniku in zabava.

Vrhunec vsega bo seveda povorka cvetja skozi Mozirje v nedeljo dopoldne ob deseti uri. V enkratno lepoto te povorke ne kaže dvomiti, zato vsi v Mozirje.

KOMISIJA IS ZA PROMETNO PROBLEMATIKO

Izvršni svet skupščine občine Velenje je imenoval komisijo za prometno problematiko za operativno reševanje problemov in nalog na tem področju. Za predsednika komisije je bil imenovan Vlado Videmšek, tajnik je Rudi Meh, člani pa Jože Zakošek, Rajko Peciga, Oto Mravljak, Leopold Banko, Adi Miklavc, Milan Novak in Franc Krapše.

Po lepem sončnem vremenu, se bo v četrtek vreme prehodno poslabšalo. Ob koncu tedna ponovno izboljšanje z otopljenimi.

Motiv iz Savinjskega gaja

Temeljni organizaciji združenega dela TGO Gorenje Velenje Embalažnica in Pohištvo sta zgradili v Šoštanju nov objekt, v katerem sta obrata teh dveh temeljnih organizacij. Zmogljivosti žage, stara je bila že dotrajana, so tolikšne, da bo lahko krila vse potrebe tozda Embalažnica, nekaj zmogljivosti pa bo na voljo tudi drugim. V obratu tozda Pohištvo pa bodo dodelovali in kompelirali kuhinjske elemente iz trdega lesa, za katere izdelujejo sestavne dele kooperanti. Trditi je mogoče, da je dobil Šoštanj nov, resnično sodoben industrijski objekt z urejeno okolico.

Prvi tri dnevni tabor, pa ne zadnji...

S taborništvom so začeli v Zavodnjah pred dvema letoma — Tridnevno bivanje v taboru je mlade odtrgalo tudi od kmečkih opravil — 20 fantov in deklet bogatejših za prenekatero življenjsko izkušnjo

Društvo prijateljev mladine iz Zavodnej je prejšnji teden organiziralo tridnevni tabor za tabornike iz te krajevne skupnosti. Mladi so se zbrali na prijetni jasi pri Jankovi koči v Zavodnjah, za katero pravijo, da je eden najlepših koticov v tem delu naše doline.

Letos je bilo prvič, da so organizirali tak večdnevni tabor, z njim pa so bili izredno zadovoljni in ga nameravajo na jesen ali najkasneje prihodnje leto ponoviti.

V malem taboru se je zbralo 20 fantov in deklet, ki so se popolnoma vživeli v takšen način življenja. Jože Svetina, ki je nekakšen organizacijski vodja tabora in taborniškega življenja v krajevni skupnosti, nam je dejal, da so jih letos še pestile organizacijske težave. Tabor-

jenje so morali kar najbolje organizirati, posebno še, ker so želeli njegov pomen približati kmečkemu človeku. Dejal je, da so pri vseh organizacijah in domačinih naleteli na veliko mero razumevanja, čeprav so mnogi starši otroke le stežka pustili na letovanje, ker jih v teh lepih dneh potrebujejo pri delu na kmetiji.

S taborništvom so v Zavodnjah pričeli pred dvema letoma in so v tem času organizirali že več poskusnih taborjenj, ki pa so bila le enodnevna. Takšna taborjenja pa niso mogla v popolnosti prikazati zanimivosti in koristi taborniškega življenja, zato so se odločili za organizacijo večdnevnega taborjenja.

Pred dvema letoma so s taborniško organizacijo začeli tako rekoč iz nič, saj niso imeli niti ustreznih kadrov. Sedaj že imajo vodnike, dobili pa so tudi dva šotora.

Taborjenje so organizirali v petek, soboto in nedeljo prejšnji teden. Tabornikom pa pripravili tudi zanimiv program, ki je obsegal tako šolo v naravi, spoznavanje taborniških veščin, orientacijski pohod ter druga prijetna in zanimiva dela in opravila.

Mladi, ki so bili zbrani v taboru, so bili s takšnim življenjem, ki jih je odtrgalo tudi od domačih del in jih postavilo v neko drugačno, novo okolje izredno navdušeni. Vsi so zahtevali, da bodo še naprej ostali člani in se vključevali v taborniško življenje.

B. Z.

od petka do petka

Pri JANKOVI koči so mladi iz Zavodnej postavili tabor

Sem iz tabora Zvitih lisic

V malem taboru v Zavodnjah smo se pogovarjali tudi z mladimi taborniki. Vseh dvajset, kolikor jih tokrat spoznava taborniške veščine, je prišlo iz Zavodnej, Sentvida ali Razborja. O življenju v taboru in med taborniki pa so nam povedali:

MARTA SVETINA — ŠPELA:
Ze štiri leta sem med taborniki. Naš tabor Zvitih lisic, je še zelo mlad, saj se s taborništvom

v naši krajevni skupnosti ukvarjamo šele dve leti.

Tabor bo stal tokrat le tri dni, ker otroci, ki so večinoma s kmetij nimajo veliko časa. Doma jih čaka obilica dela. Vsako leto letujem z taborniki Kajuhovega odreda iz Šoštanja, letos pa sem že bila v Savudriji. Življenje v taboru mi ugaja, zato bom še naprej ostala med taborniki.

IRENA POTOČNIK — LONA

Petletna Irena je bila najmlajši tabornik. Kljub rosnim letom pa

ni bila nič preplašena, ampak vsa vesela in čebljajoča. Malo bolj nerodno ji je postalo, ko bi nam morala zapeti pesmico, a še to le za hip. Povedala je, da ji je med taborniki zelo všeč, da se prav rada igra in spi pod šotorom. „Tukaj je tako veselo“, je menila. „Prav rada sem tabornik in bom prišla še večkrat.“

TOMAŽ SVETINA — LEV

Tomaž se je med tabornike vključil lansko leto. „Lani sem bil na taborjenju v Ribnem“, je povedal. „Taborjenje je zelo zanimivo, najraje pa imam igre v gozdu. Življenje v taboru je vedno polno novosti in presenečenj. Vstajamo ob 7., po umivanju in zajtrku imamo gozdno šolo. Ko-

silo je ob 13., popoldan se igramo in pripravljamo ogenj. Zvečer pripravimo ob tabornem ognju kratek program. Tudi sam sem imel včeraj mali skeč.

Taborništvo je tako zanimivo, da bom tudi v prihodnje rad odšel na taborjenje.

ROMAN KAVŠAK

Drugo leto sem že med taborniki, vendar le tu v Zavodnjah.

Doslej sem bil le na enodnevnih taborjenjih, tokrat pa je prvič malo dlje. Rad spoznavam taborniške veščine in se igram različne taborniške igre. Tudi pod šotorom je prav prijetno in upam, da bom lahko še naprej ostal med taborniki.

V prostorih osnovne šole so odprli v soboto kulinarčno razstavo okoli 50 domačih jedi, s katerimi se ponašajo Luče in okolica

Uspelo turistično rajanje v Lučah

V soboto in nedeljo je bilo v Lučah zelo veselo — Lučojne že deveto „Turistično rajanje“ nad vse uspelo

V Lučah so v želji, da bi obudili folklorne običaje, pripravili v soboto in nedeljo že deveto tradicionalno Turistično rajanje. V preteklih letih je bilo to resnično samo rajanje, danes pa že nesporno velja, da prireditev krepko presega svoje ime. Prebivalci Luč so se letos še posebno potrudili in prireditev obogatili z že skoraj pozabljenimi narodopisnimi značilnostmi kraja in njegove okolice.

S to, za Luče vsekakor izredno pomembno prireditvijo, so pričeli že v soboto, ko so v prostorih osnovne šole za obiskovalce odprli tri razstave. Svoja rezbarska dela je razstavil likovni samouk Milan Matko, ribiči in lovci pa svoje trofeje. Največ pozornosti je pritegnila kulinarčna razstava okoli 50 domačih jedi, s katerimi se ponašajo Luče in okolica. To so preproste stare jedi, mnoge že pozabljene, mnoge pa tudi takšne, ki jih na kmetijah v okolici Luč še kuhajo. Največ jih je pripravljeno iz mleka, za vse pa lahko rečemo, da so zelo kalorične, primerne za težko delo na kmetiji. Domačinke so pri-

pravile za obiskovalce tudi poizkusile njo teh jedi. Najbolj so bili navdušeni nad mohovtom, obrnjeno masovnikom in savinjskim želecem.

Še posebno veselo pa je bilo v Lučah v nedeljo. Dopoldne so pripravili tekmovanje v streljanju na glavnice, popoldne pa je bil prebranje Luč, do prireditvenega prostora v Hočevarjevem vrtu mimo hod. Prih zali so stare navade Luč in okolice. Predstavile so se predice, citate gozdarji, lovci, planinci, ribiči, strci, domači pevci. Prireditev pa so popestrili tudi člani folklorne skupine iz Šmartnega ob Paki, ki so zaplesali nekaj plesov, katere so plesali v okolici Šmartnega ob Paki približno pred 150 leti.

Obiskovalci so bili nad letošnjo prireditvijo Turistično rajanje navdušeni, zadovoljni pa so bili tudi organizatorji, saj so osnovni smot ohraniti v spominu nekatere šegge navade, po katerih slovi Luče in Gornja Savinjska dolina, dosegli.

MIRA TAMŠE

Občinski svet zveze sindikatov Velenje je organiziral preteklo soboto v velenjskem bazenu trim plavanje, ki pa zaradi slabega vremena ni tako uspešno, kot bi želeli. Trim plavanje se je udeležilo 252 plavalcev, od tega 118 moških in 58 žena. Najstarejša udeleženka trim plavanja je bila Mara Centrih, stara 49 let, najmlajši pa Jaka Lisac, star tri leta. Trim akcijo bodo ponovili spet to nedeljo, od 9. do 15. ure.

OBVESTILO

Republiška veterinarska uprava nas je obvestila, da se je v krajih Dubravica in Zaprešič v SR Hrvatski pojavila prašičja kuga. Bolezen je za prašiče zelo nalezljiva in nevarna, zato so potrebni preventivni ukrepi tudi na našem območju, in sicer:

1. Prepovedan je nakup in transport prašičev iz okuženih območij (Dubravica in Zaprešič)
2. Obvezno prijavljanje vseh sumljivih obolenj (visoka temperatura — pogin)
3. Dezinfekcija v hlevih

Vsak sumljiv primer javite na Veterinarsko postajo v Šoštanj, telefon 881-322.

SKUPŠČINA OBČINE VELENJE
Oddelek za gospodarstvo

Pomanjkanje delavcev

Obiskali smo temeljno organizacijo združenega dela Zaključna dela GIP Vegrad Velenje, kjer smo se pogovarjali z direktorjem Jožetom Gorjancem

Temeljno organizacijo združenega dela Zaključna dela GIP Vegrad Velenje sestavljajo obrati slikopleskarjev, podložnih tlakov, finalnih tlakov ter finalnih zidarskih del. Delajo predvsem za Vegrad, in to po gradbiščih po celi Jugoslaviji, pa tudi za Gradis, TOZD Celje, Gradbinec Kranj, Konstruktor Maribor, Stav-

Direktor TOZD Zaključna dela Jože Gorjanc

bar Maribor, Kograd Maribor ter nekatere druge. Delo pri drugih delovnih organizacijah iščejo predvsem takrat, kadar pri matični delovni organizaciji ni dela zanje. Tako je tudi letos, ko je Vegrad pri gradnji zakasnil in še vedno opravlja zidarska dela na soseski Salek-Gorica in tre-

nutno za temeljno organizacijo Zaključna dela ni dela v Velenju.

Lansko leto je imel njihov obrat okoli 45 milijonov celotnega prihodka, letos pa ga zaradi reorganizacije delovne organizacije (njihov TOZD je sedaj nekoliko manjši kot je bil Obrat zaključnih del), predvidevajo okoli 38 milijonov din. Polletni rezultati so ugodni in kot meni direktor temeljne organizacije Jože Gorjanc, bodo plan verjetno preseglji.

Temeljna organizacija združenega dela Zaključna dela je specifična. Njihovi delavci delajo v majhnih skupinah po vsej Jugoslaviji, zato je organizacija dela še posebno težavna. Še največ težav nastopa pri delovanju samoupravnih organov, saj se delavci težko sestajajo. Kadar organizirajo na primer zbor delavcev, večina delavcev zaradi oddaljenosti ne dela dan, dva ali celo več.

Precejšnja težava, s katero se v tej temeljni organizaciji srečujejo, je tudi veliko pomanjkanje delavcev, saj se za poklic sobopleskarja, polagalca finalnih ter podložnih tlakov mladi ne zanimajo. To delo je precej naporno, saj mora biti delavec na primer pri polaganju podov vseskozi na kolenih. Poklicne šole, ki izobražujejo za te poklice pa zahtevajo dokončano osnovno šolsko izobrazbo. Tako se v tej temeljni organizaciji združenega dela zaposlujejo v zadnjem času samo še delavci iz drugih republik.

Mira Tamše

MARJAN ŽGANK

V tovarni gospodinjstva opreme Gorenje so v ponedeljek zjutraj na drog ponovno obesili črno zastavo. V deževnem jutru je zastava zaplapolala v vetru in kruta resnica je šla od traku do traku, od pisarne do pisarne, od sodelavke do sodelavca. Na poti na delo se je smrtno ponesrečil Marjan Žgank, vodja konstrukcijske orodij.

Marjan Žgank se je rodil 5. februarja 1935 v Celju. Po osnovni šoli ga je mati poslala na šolanje v Ljubljano, kjer je končal srednjo tehniško šolo. Zaposil se je v tovarni EMO v Celju. Delal je v konstrukcijskem oddelku polnih dvanajst let, nato pa se je zaposlil v tovarni Gorenje.

To je bilo 16. julija 1969, ko je prišel v oddelek konstrukcije orodij. Po nekaj letih je v Gorenju prevzel odgovorno delovno mesto vodje konstrukcij orodij in se je temu delu v celoti posvetil. Kot vodja je bil odločen, energičen in natančen, vendar pravičen do sodelavcev in prijubljen med svojimi podrejenimi. Bil je spoštovan kot strokovnjak, delavec in kot tovariš. Posebej se je odlikoval po svoji natančnosti in vestnosti pri delu.

Delo konstruktorja orodij zahteva disciplino človeka samega, zbrano pri delu in v današnjem tempu življenja je takšne kakovosti težko vzdrževati. Vendar je Marjan živel za to delo. Njegova zasluga je, da takorekoč v tem oddelku ne poznajo konstruktorjevih napak. Zato je njegova izguba izredno boleča in velika za ves delovni kolektiv Gorenja. Nadomestila ni! Kajti dve desetletji je bil Marjan predan temu delu. Dve desetletji je vztrajal pri natančnosti zahtevnih načrtov. Skozi njegove roke je šlo izredno pomembno delo in prevzemal je odgovornost za številne naloge.

H. JERČIČ

Pred IX. kongresom zveze sindikatov Slovenije

Pogovor z velenjskim delegatom, Petrom Krapežem

Bliza se deveti kongres zveze sindikatov Slovenije, na katerem se v naši občini intenzivno pripravljamo. Za krajši razgovor smo zaprosili enega izmed delegatov za ta kongres, podpredsednika občinskega sveta zveze sindikatov Slovenije Velenje, Petra Krapeža.

Peter Krapež

Kako ocenjujete vlogo sindikata v naši občini?

Peter Krapež: „S sindikatom kot z vsako drugo družbenopolitično organizacijo. Sindikat lahko dobro dela, če člani dobro opravijo naloge, ki so jim dodeljene. Samo vodstvo je le vodstvo, kjer se akcije predlagajo in zbirajo rezultati. Prav gotovo v naši občini dosegli nekaj uspehov. Aktivno smo se vključili v razpravo o zakonu o delovnem delu ter v vse razprave, ki so posledica tega zakona. Nikakor pa ne morem reči, da smo bili vedno uspešni. Glavni problem je še vedno problematika gospodarjenja, nekateri posamezniki se še vedno

ne zavedajo, da je tudi od njihovega dela odvisna uspešnost oziroma neuspešnost določene sredine.

Vendar kljub vsemu lahko trdim, da si je sindikat v občini Velenje prizadeval, da bi uresničil vlogo, ki jo naj ima sindikat v današnji družbi.

Katero pa so bile pomanjkljivosti pri delu sindikata?

Peter Krapež: V sistemu odločanja in upravljanja z družbenimi sredstvi so zelo jasno opredeljene funkcije. Vendar v življenju še vedno ni prodrla, da bi prišel delegat na sejo z mnenjem sredine. To razpravo je edino sposobna organizirati sindikalna organizacija, vendar ugotovljamo, da je sindikat v mnogih sredinah v tem pogledu še prilično neaktiven. Premalo smo aktivni tudi pri izvajanju naših nalog, razmejitev neposrednega načina odločanja. Potrebno bo pospešeno delati na tem, da bomo stvari postavili na pravo pot.

v središču pozornosti

na trasi nove ceste Velenje — Arja vas zopet brnijo stroji. Na desku Obirc — Vinska gora so namreč opravili precejšen del zemeljskih del, v dolžini 200 metrov pa cestišče že nasipavajo. Tako lahko upamo, da bo tudi ostali del ceste proti Arji vasi, ki poteka po ozemlju žalske občine, končan do zastavljenega roka. (D. B.)

Kako potekajo priprave na 9. kongres zveze sindikatov Slovenije?

Peter Krapež: „Pri pripravah na deveti kongres zveze sindikatov Slovenije smo želeli aktivirati slehernega člana sindikata. Sprejeli smo akcijski program. Vsaka osnovna organiza-

cija zveze sindikatov naj bi kongresne dokumente obdelala in pripravila pripombe do konca meseca avgusta. Od konca avgusta pa do kongresa, pa se bomo delegati sestajali in obravnavali gradivo in pripombe nanj ter prejeli konkretne zadolžitve za razprave na kongresu.“

MIRA TAMŠE

MAJHNI IN ENOTNI

Mozirska občina je bogatejša za novo temeljno organizacijo združenega dela — To je bivši obrat Celjske Cinkarne, ki je iz dokajšnjih težav stopil na obetavno razvojno pot — Premalo kadrov

Po nekajletnih nejasnostih glede razvojne usmeritve in s tem seveda samoupravnega položaja danes že nekdanjega obrata celjske Cinkarne v Ljubiji pri Mozirju, so sedaj težave odpravljene in nova temeljna organizacija združenega dela lahko z zaupanjem zre naprej. Seveda vse pomanjkljivosti niso odpravljene, vendar je opravljeno delo trden porok za boljše prihodnje delo.

Zametki sedanje temeljne organizacije segajo v zadnja leta prejšnjega stoletja, ko so v Mozirju zaradi tamkajšnjih nahajališč boksita, limonita in antimona ustanovili tovarno zemeljskih barv. Ker rudnin ni bilo dovolj so proizvodnjo preusmerili in se ukvarjali celo z lesno galanterijo. Težave so se nadaljevale tudi po osvoboditvi in pravzaprav vse do nedavnega. Celjska Cinkarna je obrat prevzela leta 1962, vendar se stanje kljub temu ni kaj prida izboljšalo. Delavci so se zato oprli na lastne moči in pričeli razvijati za tržišče zanimiv proizvodni program. Ob znatnih naporih in tudi uspehih so si utrdili položaj in končno našli skupni jezik z matičnim podjetjem tako, da sedaj s sodelovanjem nimajo več težav.

Temeljna organizacija zaposluje 50 delavcev. Še vedno se srečujejo s pomanjkanjem kadrov, pa kljub temu je njihov proizvodni program sodoben in prilagojen potrebam tržišča. Njihovi ustaljeni izdelki so pre-

mazi za zaščito v težjih pogojih, njihov novi izdelek je „Purpen“, ki služi za suho montažo okenskih okvirov in vratnih podbojev, pripravljajo pa se tudi na proizvodnjo zaščitnih sredstev proti sončni pripekli v rastlinjakih, na izdelavo fasadnih barv in sredstev za zaščito lesa v posebnih pogojih. Notranje in zunanje barve izdelujejo že vrsto let. Ob vsem tem nenehno težijo k razvijanju novih izdelkov, ki jih na tržišču primanjkuje in zavoljo tega bodo morali okrepiti razvojno službo, ki kljub vsem dosedanjim uspehom v bodoče načrtovane dela verjetno ne bo zmogla. Kar takoj bi rabil pet tehnikov in dva inženirja kemijske stroke.

To predvsem zaradi tega, ker jim ne manjka razvojnih stremeljenj. Morali bodo povečati prostore, kar na sedanjem mestu ni več mogoče, posodobiti opremo, ki je stara tudi po 80 let, ob vsem tem pa bodo ponudili zaposlitev večjemu številu novih delavcev in strokovnjakov, ki na tem področju v Gornji Savinjski dolini doslej niso imeli kaj prida možnosti za zaposlovanje. Osnova razvojnih načrtov je urejen samoupravni položaj in v čemer so nedavno uspeli, čeprav jih na tem področju čaka še obilica dela, ob enotnosti in zagnanosti zaposlenih ter v večji povezavi z ostalimi dejavniki v občini pa bodo nedvomno uspeli.

J. P.

Sindikata - krajevna skupnost - združeno delo

Kongres zveze sindikatov Slovenije bo namenil posebno pozornost delovanju sindikatov v krajevnih skupnostih in sodelovanju s krajevnimi konferencami SZDL

V osnutku sklepov za 9. kongres zveze sindikatov Slovenije v VI. poglavju govora o utrjevanju vloge in položaja delavcev v družbenoekonomskih odnosih in v političnem sistemu samoupravljanja in samoupravnih odnosih v krajevnih skupnostih.

Sindikata je odgovoren za samoupravne odnose v krajevnih skupnostih

Sindikata si mora prizadevati, da bi se samoupravni odnosi v krajevnih skupnostih razvijali in resničevali veliko bolj povezano z razvojem samoupravljanja v združenem delu in v celotni družbi, saj mora postati krajevnih skupnost enakopraven nosilec nadaljnjega socialističnega samoupravnega razvoja in skupnosti, v kateri se krepijo vzajemnost, solidarnost in humani medsebojni odnosi. Sindikata se mora zavzemati, da bo celovito utovarjanje interesov in potreb virov za njihovo zadovoljevanje ter njihovo načrtovanje, ostala podlaga za uveljavljanje interesov delavcev v krajevnih skupnostih. Zavzemati se mora krepitve zavesti delavcev v združenem delu in delovnih ljudeh in občanov v krajevnih skupnostih, da je:

— urejanje skupnih zadev delavcev in občanov in medsebojni odnosov v krajevnih skupnostih njihovih samoupravnih pri-

stojnosti in da je zato njihova pravica in dolžnost,

— da delavci na samoupraven način, na podlagi vzajemnosti in solidarnosti soodločajo, usklajujejo in uveljavljajo svoje skupne interese in rešujejo skupne zadeve z ostalimi občani,

— da so skupne potrebe in interese delavcev v združenem delu in vseh delovnih ljudeh in občanov v krajevnih skupnostih vedno in povsod izhodišče pri programiranju dela in razvoja krajevnih skupnosti.

Sindikata mora vztrajati na takšnem zagotavljanju materialne podlage za delo v krajevnih skupnostih, to je na delitve dohodka OZD, da bodo delavci enakovredno obravnavali vse svoje skupne potrebe in interese, tako tiste, ki jih zadovoljujejo v TOZD, kot tiste, ki jih zadovoljujejo v krajevnih skupnostih.

Delovanje sindikatov v krajevnih skupnostih

V VI. poglavju osnutka statuta zveze sindikatov Slovenije je govora predvsem o ustrezni obliki organiziranosti in metodah delovanja in povezovanja delavcev iz združenega dela in delovnih ljudi ter občanov v krajevnih skupnostih; to je organiziranosti sindikata v krajevnih skupnostih.

Sindikata se mora v krajevnih skupnostih zavzemati za uresničevanje interesov delavcev o vseh vprašanjih, ki se razrešujejo na območju krajevnih skupnosti. Zavzemati se mora za vključevanje čim večjega števila delavcev v samoupravne in politične organe ter v delegacije krajevnih skupnosti, usmerjati člane zveze sindikatov, ki delujejo v delegacijah krajevnih skupnosti, da pri svojem delegatskem delovanju v skupščinah samoupravnih interesnih skupnosti in družbenopolitičnih skupnostih upoštevajo program in potrebe celotnega združenega dela. Omogočiti mora povezovanje in sodelovanje vseh delavcev na območju krajevnih skupnosti pri oblikovanju in uresničevanju njihovih interesov v kraju kjer prebivajo.

Zagotoviti mora sodelovanje krajevnih skupnosti z vsemi temeljnimi in drugimi organizacijami združenega dela, v katerih so ti delavci zaposleni, ne glede na to, ali je sedež TOZD v tej ali drugi krajevni skupnosti in spodbujati samoupravno sporazumevanje v združevanju sredstev za uresničevanje skupno dogovorjenih planov v krajevnih skupnostih.

Da pa bi lahko delavci v združenem delu uresničevali svoje naloge v krajevnih skupnostih je potrebno, da se osnovne organizacije sindikata preko

svojih članov neposredno ali preko skupnega koordinacijskega telesa organizacij zveze sindikatov v krajevni skupnosti povezujejo v krajevni konferenci SZDL (v skladu z njenimi pravili) in v vseh ostalih organih, kot je skupščina KS, svet potrošnikov, svet KS ipd.

Združeno delo — krajevna skupnost

V odnosu med krajevno skupnostjo in z družbenim delom (le ta je obojestranski), ki izhaja iz ustave in ZZZ se delavec — samoupravljalec enkrat nahaja v odnosu do problemov na svojem delovnem mestu, drugič pa v odnosu do problemov v svojem bivalnem okolju — v svoji krajevni skupnosti.

Pri tem gre za en sam subjekt, ki enkrat uveljavlja svoje samoupravne pravice na eni, drugič pa na drugi z ustavo in zakonom o združenem delu organizirani samoupravni organizaciji oz. skupnosti.

Ta odnos pa dostikrat ne pojmuje vedno dovolj celovito. Iz takega pojmovanja izhajajo potem trditve, kot so na primer: „Mi, v organizaciji združenega dela, nimamo ničesar s krajevno skupnostjo, naša funkcija je proizvodnja.“

(Nadaljevanje prihodnjic)

Mladina iz vse Jugoslavije gradi drugi tir železniške proge Samac — Sarajevo

Prvi brigadirski raport z Doboja

Mladinci in mladinke MDB Karel Destovnik — Kajuh iz Velenja, ki sodelujejo na zvezni mladinski delovni akciji Samac — Sarajevo, poročajo o njihovem delu in življenju v naselju, kjer je okrog 800 brigadirjev iz vse Jugoslavije

Mladinska delovna brigada Karel Destovnik — Kajuh, ki je v nedeljo, 31. 7. 1978 odšla na zvezno delovno akcijo Samac — Sarajevo, je v naselju Doboju že polno zaživela.

Teden je minil, tisti prvi teden, za katerega pravijo, da je najtežji. Preizkušnja je torej prestana. Brigadirji Kajuhove brigade so zdaj že pravi brigadirji — z žulji, oznojenim čelom, utrujeni od dela na trasi in v naselju, pa vendarle zadovoljni.

Prvi dan je brigada delala na progi 96 km proti Maglaju, naslednja dva dni pa na progi od Maglaja do Zavidovičev, pri trasiiranju. Po treh dneh smo delovniške menjali. Na progi proti Samcu smo pripravljali traso za zamenjavo kamena in raztovarjali vagona. Specialna brigada naselja, v kateri so tudi naši brigadirji in je sestavljena iz brigadirjev vseh brigad, opravlja betoniranje in višinska dela. Utrujeni, pa vendarle razigrani in nasmejani, se s pesmijo vračamo v naselje mladinskih delovnih brigad. Sedem brigad je poleg Kajuhove v naselju, tu so se brigadirji mladinskih delovnih brigad „22. narodna heroja“ iz Bosanskega Petrovca, „Kalnički partizanski odred“ iz Varaždina, „Mirko Jovanović“ JNA iz Beograda, „Jelica Milovanović“ iz Beograda, „Marko Soljić“ Listica-Posušje, „Bratstvo-jedinstvo“ iz Kupres-Gornji Vakuf in „Dragan Bubić“ iz Kotor Varoša. Okoli 800 brigadirjev iz vse Jugoslavije je v naselju postalo ena sama velika družina mladih ljudi, pripravljenih delati. Pa ni naš edini cilj graditi progo, delovna akcija je šola samoupravljanja, tu se kuje bratstvo in edinstvo, tu se kuje prijateljstvo, tisto iskreno, globoko prijateljstvo med vsemi narodi in narodnostmi. Naselje samo je lepo urejeno, vsaka brigada se trudi, da svoj prostor čim lepše in čim bolj uredi. Le kako ne bi, ko pa vlada pravi tekmovalni duh — biti dober, najboljši!

Ob desetih zadoni iz zvočnikov po naselju Tišina. Brigadirji se odpravljajo na zaslužni počitek. Resnično prisluženi. Za štab brigade pa se delo še ni končalo. Nadaljuje se še pozno v noč. Čaka jih novi dan in za ta dan je treba pripraviti toliko stvari. Za komandanta in ostale člane štaba Tišina ne označi konec delovnega dne.

Prvi dnevi na trasi . . .

Kakšno je življenje brigadirjev in kako živijo brigadirji Kajuhove brigade?

Vstajamo zgodaj, dvajset minut pred četrto. Po jutranji telovadbi, ki nas „zaspane“ in „nenaspance“ dovolj „prebudi“, da smo sposobni za dviganje zastave in kasneje za zajtrk, se odpravimo okoli šeste ure na traso. Z vlakom, včasih z avtobusom, odvisno pač od trase, na kateri delamo. Na trasi delamo do enih, pol dveh. Zdjaj smo začeli tudi z delom na izmene. V popoldanskem času ni počitka. Organizirani so razni tečaji od esperanta do karateja, tečajev za zidarje, tesarje, pa športne sodnike, politične šole in tako naprej. Poleg tega pa so tu še sestanki, brigadne konference, predavanja. Komisije neprenehoma delajo, pišemo biltenne, stenske in foto časopise, pripravljamo kulturni program, športna srečanja . . .

Časa za počitek skorajda ni. Po spuščanju zastave, po tistem svečanem trenutku, ko utrujeni obrazi zazarijo ob državni himni, ko brigadirji v stroju z jasnim, ponosnim pogledom zro v zastavo, ki počasi drsi po drogu, se obveznosti brigadirjev končajo. Tu je še večerja, pa tisti prijetni zaključek dneva — kulturni programi, zabavni večeri, ples . . .

Dan je končan, bolj ali manj uspešno za posamezno brigado, pa vendar smo zadovoljni vsi. Odpravljamo se v svoje stavbe, v naš drugi dom. Že jutri nas čaka novi delovni dan, novi žulji, novi uspehi in . . . sonce bo spet močno pripekalo.

MARJANA NOVAK

BUDNI VARUHI MEJA

V torek, 15. avgusta, so slavili svoj praznik graničarji, zvesti čuvarji nedotakljivosti meja naše domovine – Praznovali so tudi vojaki v Logarski dolini – Odgovornost, napori in dobri domačini

V čudovitem okolju smrekovega gozdiča v Logarski dolini stoji karavla „Savinjski partizan“. Vsakdo, ki jo obišče prvič, začuden ostrmi. Zgradba in njena okolica sta prav malo podobni vojašnici in le vedno budni stražar te opominja na to. Vojaki so si pred leti poslopje uredili lepo in v skladu s prijetnim okoljem. Tudi skalovja in grmičevja ni več okrog nje. Namesto tega se danes očem razkrijejo lepo urejene zelenice, ki jih prav sedaj še širijo in si urejujejo majhen park ter prostorno športno igrišče, ki je prav tako novo. Se letos bodo nanj postavili vse potrebne pripomočke in si zaenkrat oddahnili. Veliko dela in volje so doslej vložili v urejevanje svojega drugega doma in okolja. Največ zaslug za vse to gre nedvomno starešini Veliborju Lukoviču, ki se, odkar je prišel v Logarsko dolino, trudi, da bi se njegovi vojaki po opravljenih napornih in odgovornih vsakodnevni nalogah, kar najbolj prijetno počutili.

Oddiha so prav gotovo tudi potrebni. Varovanje državne meje je izjemno odgovorno, njihove vsakdanje poti po obronkih Matkovega kota, pa terjajo tudi veliko telesnih moči. Tega se vojaki v Logarski dolini v celoti zavedajo, vsem po vrsti je varovanje nedotakljivosti meja naše domovine čast, ki ji vse podrejajo. Prišli so iz vse Jugoslavije, nekateri so prvič v Sloveniji, drugi so že potovali preko nje, vsi pa so si enotni, da je čudovita in da je enkratna tudi Logarska. Največ pozornosti posvečajo enotnosti in tovarištvu in izjemnih uspehov na tem področju jim nihče ne more oporekati. Kot eden so, vedno pripravljene drug drugemu priskočiti na pomoč.

In ne le to. Vedno so pripravljene pomagati domačinom pri vsakem težjem delu, kjer je njihova pomoč še kako dobrodošla. To še zlasti velja za enoto pri Sv. Duhu, saj so njeni vojaki v svojem prostem času že kar člani tamkajšnjih družin. Vojaki, spodaj v dolini in visoko v Matkovem kotu, vedno kadar je potrebno pomagajo na kmetijah, na katerih je vse manj mladih. Razmere jih silijo v dolino, zaradi kmetij in zaradi zagotavljanja večje varnosti pa vsi upajo, da poslej le ne bo več tako. Življenje ob meji je vsekakor eden od najpomembnejših elementov varnosti. Brez dvoma je dejstvo, da so stvari izdatno krenile na bolje. Višinske kmetije so vse povezane s cesto, napeljana je elektrika, imajo takšne ali drugačne ugodnosti, najpomembnejša pridobitev v zadnjem času pa je telefon, ki bo do vseh kmetij napeljan še letos. Tudi pri teh delih je bila pomoč vojakov neprecenljiva, kot je tej pomoči težko določiti vrednost ob spravljaju sena, poljskih pridelkov, pri gradnjah in še bi lahko naštevali. Domačini jih imajo radi in vojaki njih, kot eno so in to je veliko, veliko vredno. Odlično sodelujejo tudi s krajevno skupnostjo, šepa le sodelovanje z mladimi v Solčavi, z mladimi niže v dolini imajo zares dobre stike. Skratka vzorna enota so in so že bili deležni priznanj s strani domačinov, občinske skupnosti in nadrejenih.

V soboto in v nedeljo so bili deležni precej obiskov, zlasti so bili veseli mladih športnikov, s katerimi so se pomerili v nogometu, šahu in streljanju z malokalibrsko puško. Svečano je bilo v torek, ko so jih obiskali domačini, predstavniki krajevne skupnosti, skupščine občine in njenih družbenopolitičnih organizacij, delavci milice in drugi gostje. Za vse čestitke in želje

ter za priložnostna darila so se jim vojaki oddolžili z zagotovitvijo, da bodo tudi v prihodnje zvesto branili del meje naše domovine, ki jim je zaupan, ponudili pa so jim tudi vedno dober pasulj. Tudi tradicija nekaj velja in v tem simboličnem pasulju je veliko. Vsakdanje delo in življenje vojakov v Logarski dolini in pri Sv. Duhu zagotavlja vsem prebivalcem ob meji in niže v dolini miren sen. V to se lahko prepriča vsak, ki jih le enkrat obišče.

Zapisi smo že, da so v Logarski dolini vojaki iz vse Jugoslavije. Izbrali smo jih nekaj in vsem postavili ista vprašanja.

SLAVKO VUČILOVSKI iz Zagreba (danes, ko prebirate te vrstice, je Slavko že doma, služenje se mu je izteklo): „V

Slavko Vučilovski

Logarski sem bil že prej in verjemite, ni razlike med takrat in danes, čeprav sem v uniformi. Še vedno je čudovita in nepovnljiva v svoji lepoti. K vsemu prispevajo svoje še dobri in prijazni domačini in kadar nismo na dolžnosti, se počutimo kakor doma. Pomagamo jim in vsi nam znajo vračati dobro z dobrim. Zaradi vsega tega se bom v Logarsko dolino v prihodnje vračal vsako leto. Resnično, to ni fraza. Ko bom čez nekaj dni doma in tudi veliko pozneje mi bodo v spominu najbolj ostali prav ti dobri ljudje, seveda tudi narava in tovarištvo v naši enoti, ki mu ni para. Zame je izjemna čast, da branim in varujem nedotakljivost naše meje. Vedno sem si želel, da bi bil graničar. Želja se mi je izpolnila in za nameček sem prišel še v te lepe kraje in med dobre ljudi. Seveda je jasno, da lepa narava odgovornosti našega dela in izjemnih naporov, ki jih terja, ne zmanjšuje, prej nasprotno. Matkov kot ni od muh, zlasti pozimi zna pokazati zobe.“

STOJAN MITROVIĆ iz Gračanice: „V Sloveniji sem bil pred tem le v Ljubljani, sorodniki pa so mi prav opevali lepote Logarske doline. Danes vem, da niso pretiravali. Njenih

lepote se opisati ne da, treba jih je videti. Sem bom zagotovo prišel na dopust, moja velika želja pa je, da bi navezal stike s tukajšnjo mladinsko

Stojan Mitrović

organizacijo in da bi se mladi iz Gračanice in pobratene Bajine bašte prihodnja leta lahko udeleževali pohoda po poteh partizanske sanitete, ki sem se ga letos udeležil kot vojak. Z mladimi smo se že dogovarjali in upam, da bomo uspeli. Tudi sicer sem zelo zadovoljen, še zlasti zato, ker sem si želel služiti neke ob meji in tako prispevati svoj delež k varovanju meja naše domovine, ki so bile priborjene s krvjo, v bratstvu in enotnosti naših narodov in narodnosti. Prav slednje vojaki v Logarski dolini najbolj razvijamo. Všeč so mi tukajšnji domačini, vojaki jim veliko pomagamo, oni pa nam. Brez njih in njihove pomoči bi bilo naše delo težje in stopnja varnosti nedvomno manjša.“

GRANISLAV PEJIĆ iz Beograda: „V Sloveniji prej še nisem bil in danes sem tako navdušen, da pridem prihodnje leto spet, z ženo in hčerko. Kot

Branislav Pejić

kuhar sedaj na meji nimam stalnih opravkov, dobro pa sem se spoznal z vsakodnevnimi napori mojih tovarišev, zato se pri delu še posebej trudim. Če so zadovoljni, je treba vprašati njih, mislim pa, da so, saj se ne pritožujejo in so me sami predlagali

za značko vzornega vojaka. Služenje ob meji je naporno in predvsem odgovorno, zagotavljam pa vam, da lahko mirno delate in živite, dobri varuhi meja smo.“

MATO MATIĆ iz Dubrovnika: „Le mimogrede sem bil že v Sloveniji, ker pa sem v Logarski dolini šele dober dan, zelo veliko ne vem povedati. Vem pa že, da je Logarska čudovita, da so me tovariši lepo sprejeli in sem zato prepričan, da tukaj ne bo problemov. Lepe so vaše planine in moral se bom povzpeti

Mato Matić

na kakšen vrh. Odgovornosti in naporov se ne bojim, varovati mejo je dovolj velika čast, da jih z lahkoto premagujem.“

IŠTVAN MIKLOŠ iz Mužija pri Zrenjaninu: „Doma sem v ravninskih predelih, zato je Lo-

Ištvan Mikloš

garska zame še toliko lepša. V Sloveniji prej še nisem bil, zelo verjetno pa se bom potem še vračal sem. Hoja po planinah ni tako naporna kot sem si predstavljaj. Čast in ponos, da varujem mejo, mi daje veliko moči, pozabiti pa ne smem na izredno tovarištvo. Težave ob vsem tem izginejo že skoraj prej, kot se pojavijo. V Logarsko še pridem in povzpel se bom vsaj na Ojstrico.“

Toliko o vojaki in vojaki sami o sebi.

Naj jim danes veljajo iskrene čestitke in najlepše želje ob njihovem prazniku, 15. avgustu. **JANEZ PLESNIK**

Pomoč štirinožnega prijatelja je neprecenljiva

Kaj pogrešam v svojem kraju?

Več ali manj so si mladi povsod enaki, imajo enake želje, potrebe in se otepajo s podobnimi težavami. Enim manjka plesa in zabave, drugim športa, tretji to in ono. O tem smo povprašali nekaj mladih v občinah Mozirje in Velenje in nastala je ta mala anketa.

IRENA FIRST, 18, Šoštanj: „Prav gotovo da bi si želela več kulturnih in zabav-

nih prireditev. Edino, s čimer sem sedaj zadovoljna, je kino. V Mozirju, kjer sem prej stanovala, sem lahko šla v kino samo dvakrat tedensko, medtem ko lahko tukaj vsak dan. Vendar se tudi kina človek naveliča in si zaželi kakšne druge zabave. Je pa še ena stvar, ki si jo želim, namreč stanovanje.“

MIRO REZAR, 20, Šoštanj: Ker se sam precej ukvarjam s športom in bolj poznam to področje, bi rekel,

da nam manjka športnih objektov, oziroma tisti, ki so že, niso dostopni širšemu krogu, ker si jih nekateri posamezniki v Šoštanju lastijo kot svoje. Kar se pa zabave tiče pa mislim, da plesi le niso vse. Mladi bi si zabavo morali najti sami. Kajti najboljša zabava je, če se zbere skupina mladih in si ob koncu tedna organizira piknik? “

LOJZE HOHERGER, Velenje:

„Sem rudar, v Velenje pa sem prišel pred štirimi leti iz Murske Sobote. V Velenju za nas mlade ni veliko, tu smo še najbolj zaposavljeni mladi delavci. Solska mladina je organizirana, mi pa

se pravzaprav nimamo kam vključiti. Prav tako je v Velenju težko najti primerno družbo, saj lokalov, primernih za mlade praktično ni. Prav tako pogrešam v Velenju ples za mlade, pa kakšen dober disco. Prav bi bilo tudi, da bi bilo igrišče, kjer bi vsak lahko gojil šport, ki mu odgovarja, tako pa se vse prepegosto dogaja, da se mladi zadržujejo samo v gostinskih lokalih, od tu do alkoholizma pa ni več daleč. **MARJAN KRAMER, Velenje:**

„Obiskujem srednjo gradbeno šolo v Ljubljani in sem v času šole največ v Ljubljani, kjer se mladi lahko

mного bolj zabavamo kot v Velenju. Res je, da je Velenje veliko manjše od Ljubljane in nima takšnih možnosti, vendar vseeno trdim, da bi lahko imelo naše mesto vsaj kakšen dober disco. Tudi sicer je v

našem mestu precej pustot, saj smo v teh poletnih mesecih, ko smo vsi željni zabave, praktično brez nje.

JOŽE ŠTRUCL, Nazarje:

„Predvsem pogrešam večnamensko stavbo v Nazarjah. Nimamo dvorane, prostorov za pevce, za sestajanje in podobno, res pa je, da bo krajevna skupnost le uspešno zgraditi prepotrebni kulturni dom, ki bo potem služil krajanom. V Nazarjah

manjka tudi urejen lokal, ki bi zadostil gostom in v katerem bi z veseljem posedeli tudi domačini. Odeveč najbr ne bi bilo še nekaj več zagotovljenih krajanov, ki bi sedarjaj peščici zanesenjakov priskočili na pomoč v naporih za hitrejši razvoj kraja in krajevne skupnosti.“

MILENA ZAJC, Prihova:

„Verjetno pogrešam vse tisto, kar pogrešajo vsi ostali mladi v krajevni skupnosti in

seveda tudi drugi krajan. Za mlade velja, da v Nazarjah ni nikakršnih možnosti za zabavo, niti kinodvorane nimamo. Res je seveda tudi to, da bi se morali mladi kljub temu bolj potruditi in si poiskati druge možnosti, ki nedvomno so. Kaže, da bo kmalu bolje, saj načrtujejo gradnjo novega kulturnega doma, ki bo razrešil marsikateri problem. Tudi izboljšana preskrba ne bi bila odeveč, pa boljši lokal in še marsikaj drugega.“

naši kraji in ljudje

Kaj bo novega na osnovnih šolah z novim šolskim letom?

Le še 14 dni in učenci bodo spet napolnili razrede osnovnih šol. Začelo se bo novo šolsko leto. Počitniško brezdelje pa bodo zamenjale vsakdanje šolske skrbi in učenje. Več kot dvomesečni premor, so tako kot vsako leto, na šolah izkoristili za nekatera popravila in obnovitve. Vsega, kar so si zamislili in kar so želeli, zaradi pomanjkanja sredstev niso uspeli realizirati, pa vendar bodo nekatere šole bolj, druge manj prenovljene pričakale novo šolsko leto. In kaj je bilo narejeno na posameznih šolah? To so naši novinarji povprašali na šolah v občinah Velenje in Mozirje.

Številne pridobitve v Šaleški dolini

Na osnovni šoli Bratov Letonje v Šmartnem ob Paki so se letos lotili beljenja nekaterih prostorov in pleskanja oken. S sredstvi, ki so jih imeli na razpolago, so lahko prebelili učilnice, avlo in nekatere upravne prostore, prepleskali pa so tudi le najbolj poškodovane okenske okvirje. Popravili so še kotel centralne kurjave ter kuhinjsko opremo za učilnico nemškega jezika in nekatere druge učne pripomočke. Letos bo šola v Šmartnem ob Paki obiskovalo približno 310 učencev.

Največjih del se bodo lotili v Topolšici

Na osnovni šoli Biba Roec Šoštanj, razen najnujnejših popravil, letos ni večjih sprememb. Pomembnejših del so se lotili na podružničnih šolah v Ravnah in Belih vodah. V Belih vodah, ki postajajo manjši center za šolo v naravi, so obnovili tla v telovadnici in naredili prepleske razredov, s preostankom sredstev pa bodo uredili – povečali in posodobili sanitarije. Nadaljujejo se tudi dela pri zgradnji šolskega igrišča.

Na osnovni šoli v Ravnah pa so igrišče že skoraj končali. Sredstva v višini 250 tisoč dinov prispevali šola, krajevna skupnost in telesno kulturna skupnost.

Večjih obnovitvenih del je letos deležna osnovna šola Karel Destovnik – Kajuh. Za mimoidočega so prav gotovo najbolj opazna dela pri obnovitvi fasade. Petnajst let stara fasada je bila že močno poškodovana in nadvse potrebna popravila. Zunanji videz šole na obiskovalca, in teh ni bilo malo, saj je šola tudi Kajuhova spominska oba ter vsakoletna likovna razstava, prav gotovo ni napravil najprijetnejši vtis. Sedaj bo ta pomanjkljivost na najstarejši šolski zgradbi v naši občini odpravljena. Ureditev fasade pa bo stala 510 tisoč dinarjev.

Na šoli so se poleg tega lotili nekaterih drugih nujnih del. Tako na podstrešju urejajo prostor za knjižnico in čistilnico

ter pisarniške prostore. Za ureditev teh prostorov so del sredstev dobili od tovarne usnja Šoštanj, les pa so darovali domačini.

V prihodnjem letu bodo morali urediti še sanitarije in popraviti oziroma zamenjati parket v nekaterih učilnicah. Z novim šolskim letom bodo prejeli tudi vse učence s podružnične šole v Topolšici, šola v Topolšici pa obnovili. Ta šola, ki je bila že v zelo slabem stanju, bo v celoti prenovljena in preurejena, dogradili pa bodo tudi telovadnico. Poleg razredov bodo v tej šoli uredili prostore za knjižnico in čitalnico ter obnovili in posodobili kuhinjo. Na šoli pa bodo uredili tudi dva oddelka otroškega vrtca. Celotna investicija (zamenjana bo tudi vsa oprema) bo veljala preko 10 milijonov din. Sredstva za obnovo šole in ureditev vrtca bodo prispevali občinska izobraževalna skupnost, občinska skupnost otroškega varstva, krajevna skupnost in telesno kulturna skupnost.

Na podružnični šoli v Zavadnjah pa pripravljajo adaptacijo strehe. Do jeseni pa bi radi uredili še novo fasado, ki je v zelo slabem stanju. Pred zimskimi počitnicami nameravajo urediti zgornje prostore, tako da bodo služili Mali Napotnikovi koloniji, uredili pa bodo tudi knjižnico. Med zimskimi počitnicami bi ta prostor lahko koristil potrebam šole v naravi.

Velenje dobi celodnevno šolo

Prav gotovo bo to največja pridobitev v našem mestu. Osnovna šola Veljko Vlahović, ki je tudi najmlajša šola v naši občini, bo letos v celoti prešla na celodnevno organizacijo življenja in dela. V ta namen so dokupili še nekaj šolske opreme za kuhinjo, jedilnico in avlo. Prepleskali so vse razrede ter uveljavljali garancijska popravila, saj se že celo leto vrstijo nove in nove okvare. Tako je na več krajih zamakala voda, zvili so se podboji, ki so bili narejeni

Šola v Topolšici bodo obnovili

iz svežega lesa itd. Za potrebe celodnevne šole bodo morali v prihodnjem letu povečati zunanjo površino, na katerih bodo lahko učenci kar najbolje izkoristili svoj prosti čas.

Na osnovni šoli Anton Aškerc so opravili manjša popravila, zamenjali ali popravili pipe, ploščice, radiatorje ter opravili prepleske na nekaterih delih šole. Pripravljajo pa se tudi na gradnjo trim kabineta in novega stanovanja za hišnika. Preuredili bodo še knjižnico. Med počitnicami so montirali tudi šolsko televizijo, zaenkrat le v eni učilnici in avli.

Na podružnici v Pesju letos niso naredili ničesar. Upajo pa, da bodo kmalu na voljo sredstva za gradnjo telovadnice, saj bi ta šola potem lahko postala celodnevna šola.

Tudi na osnovni šoli Gustav Šilih letos ni bilo večjih del, prav tako pa tudi na podružnici v Paki. Pripravljajo pa se na otvoritev kipa Gustava Šilaha, ki ga je izdelal akademski kipar in slikar Gabrijel Kolbič iz Maribora. Spomenik bodo odkrili ob občinskem prazniku ter ob tej priložnosti pripravili simpozij o liku tega velikega pedagoga.

Na šoli Miha Pintar – Toledo popravljajo zlebove, na podružnicah v Škalah, Cirkovcah in Plešivcu pa so uredili centralno ogrevanje na mazut. Drugih večjih del se letos niso lotili.

Na vseh šolah v naši občini bodo pričeli z dopolnilnim poukom prihodnji teden, z rednim poukom pa 1. septembra.

B. Z.

Novosti le v Gornjem gradu

Po osnovnih šolah Gornje Savinjske doline tečejo priprave na začetek novega šolskega leta. Ponekod je novosti obilo, drugod je več ali manj ostalo vse po starem. Največ si od novega šolskega leta nedvomno obetajo v Gornjem gradu in to upravičeno. Po programu minulega referenduma se namreč v tem kraju končuje prepotrebna izgradnja nove osemletke, lotili pa so se že tudi obnavljanja starega poslopja, v katerem bodo pridobili novo opremo in eno učilnico. V novem delu bodo štiri učilnice, večnamenski prostor, telovadnica, sodobna kuhinja in dva oddelka vrtca, ki ga v Gornjem gradu doslej ni bilo. Dela tečejo pospešeno in vsi pričakujejo, da se bodo v novi del vselili do 1. septembra, stari del pa bo nared do novega leta. Do takrat delo v vrtcu še ne bo steklo, ker bodo oba prostora potrebovali za osnovno šolo. Z varstvom za 40 otrok bodo pričeli v februarju. Na celodnevno šolo v tem trenutku še ne mislijo, z zaključnimi deli še v starem poslopju pa bodo z njo pričeli v drugem polletju, poskusno za nekaj oddelkov. Pouka v podružnični šoli v Bočni ne bo, ker je tam letos skupno le šest otrok za prva dva razreda in se bodo zato vozili v Šmartno ob Dreti. Rešili pa so se drugega velikega problema. Zagotovili so si namreč učiteljico za podružnično šolo v Novi Štifti, kar je bil vsa zadnja leta najbolj pereč problem. Z novim šolskim letom torej tudi novi prostori, boljši in prijetnejši pouk.

Na ostalih šolah ni posebnih novosti. V Lučah so največ pridobili lani, ko so pričeli s poukom v novih

in sodobno opremljenih prostorih. Letos se pri njih kaj bistvenega ni spremenilo. Kadrovskih težav nimajo, vsaj kritičnih ne, celodnevno šolo pa načrtujejo za prihodnje leto. Skoraj podobno je na Ljubnem, kjer pouk prav tako že nekaj let poteka v novih prostorih, ki so kot vsi ostali v dolini, sad solidarnosti občanov in delovnih ljudi Gornje Savinjske doline. Večjih kadrovskih problemov nimajo, omeniti pa velja, da bodo v treh oddelkih pričeli s podaljšanim bivanjem. Za ostale trenutno še nimajo pogojev, ker na nižji stopnji pouk še vedno poteka v dveh izmenah.

Bistvenih novosti ni tudi na moziški osemletki, kjer se še naprej otepajo z velikimi prostorski problemi. Pouk je še vedno dvoizmen-ski in na podaljšano bivanje še pomisliti ne morejo. V glavnem bo ostalo vse po starem tudi na podružničnih šolah na Rečici ob Savinji in v Nazarjah, kjer se izobražujejo otroci do petega razreda in v Nazarjah še v oddelku posebne šole. Težave na moziški osemletki bodo odpravljene šele z uresničitvijo novega referendumskega programa, s katerim bodo pridobili objekt za potrebe usmerjenega izobraževanja, šestoddelčni vrtec in prostore za posebno osnovno šolo. Kaže, da bo konec hude krvi tudi na podružnični šoli v Šmihelu, ki jo bodo pričeli graditi v kratkem, nekoliko manj jasen pa je položaj v Lepi njivi, kjer bo probleme treba še razrešiti. Sicer večjih problemov nimajo in tudi stanje na kadrovskem področju ni zaskrbljujoče.

J. P.

SKUPŠČINA OBČINE VELENJE

Komisija za podeljevanje priznanj in nagrad

RAZPISUJE

nagrade in priznanja, ki jih v občini Velenje dajemo posameznikom in organizacijam zaradi njihovih dosežkov splošnega pomena.

Za leto 1978 razpisuje komisija postopek dajanja predlogov za naslednje nagrade in priznanja:

1. NAGRADA KARLA DESTOVNIKA – KAJUHA
2. SREBRNI GRB OBČINE VELENJE

Razpisni pogoji:

Predlagatelji morajo upoštevati splošne in posebne pogoje.

I.

Nagrada Karla Destovnika – Kajuha se podeljuje za izredne uspehe in dosežke na vseh področjih ustvarjalnosti in pospeševanja razvoja občine.

II.

Srebrni grb občine Velenje se podeljuje posameznikom in organizacijam za izredno sodelovanje pri razvoju občine Velenje ter za uspehe in dosežke, s katerimi se povečuje ugled občine na kulturnem, športnem in drugih področjih.

III.

Razpisane nagrade se lahko dajo posameznikom, skupinam, samoupravnim organom, organizacijam združenega dela, krajevnim skupnostim, drugim organizacijam in organom ter enotam oboroženih sil SFRJ.

IV.

Predloge za podelitev priznanj in nagrad lahko dajejo delovni ljudje in občani, organizacije združenega dela, krajevne skupnosti, samoupravne interesne skupnosti, družbenopolitične organizacije ter družbene organizacije in društva.

V.

Komisija bo pri pripravi dokončnega predloga za podelitev nagrad Karla Destovnika – Kajuha in srebrnega grba občine Velenje upoštevala pravočasno poslano in obširno obrazložene ter najbolj utemeljene predloge. Predlagatelji naj spoštujejo načelo javnosti, demokratičnosti, strokovnosti in družbene odgovornosti.

VI.

Predloge za podelitev priznanj in nagrad za leto 1978 sprejema komisija do 10. septembra 1978. Naslovite jih na Skupščino občine Velenje, komisija za podeljevanje priznanj in nagrad.

Predsednik komisije
NESTL ŽGANK, s.r.

Člani moškega pevskega zbora Čebelica

Moški pevski zbor Čebelica iz Raven

Pričeli so pred tremi leti – Doslej dosegli dobre rezultate – Ljudje jih radi poslušajo

Na pobudo Franca Pečovnika in še nekaterih drugih krajanov Raven, so ustanovili v tem kraju pred tremi leti moški pevski zbor „Čebelica“, ki ga vodi Andrej Pačnik. Takoj po ustanovitvi, so pričeli vaditi dvakrat tedensko, zato tudi rezultati niso izostali. Kljub temu, da so člani pevskega zbora zaposleni, mnogi delajo tudi v treh izmenah, poleg tega pa imajo precej dela tudi doma, vaje redno obiskujejo. Največ pojejo narodne in partizanske pesmi, naučili pa so se tudi nekaj pogrebniških. Ko bodo te dobro obvladali, bodo naštudirali tudi kakšno umetniško pesem. Doslej so nastopali na prireditvah v krajevni skupnosti, gostovali pa so tudi v Bevcāh, Plešivcu, Graški gori, na Grmadi in še kje. Pri tem naj omenimo še to, da so jih povsod, kjer so enkrat nastopili, še

povabili na gostovanje. Torej so bili z njihovim nastopom zadovoljni.

Tudi v bodoče si člani moškega pevskega zbora „Čebelica“ iz Raven želijo čim več nastopov v drugih krajevnih skupnostih naše občine in seveda, da bi občinstvo njihovo petje kar najbolje ocenilo. Doslej so si priborili že marsikateri dolg aplavz, vendar s trenutnimi rezultati še niso zadovoljni. Pravijo, da bo potrebno še veliko ur trdega dela, da bodo zapeli zares dobro.

Kljub temu, da se člani pevskega zbora vaje zelo disciplinirano udeležujejo, jim je v veliko oviro troizmensko delo, saj se le redko dogodi, da vaji prisostvujejo vsi člani. Doslej so se sami financirali, pri nabavi pevskih oblek, pa so jim s prostovoljnimi prispevki pomagali nekateri obrtniki naše občine ter krajevna skupnost Ravne.

V prihodnost gledajo člani „Čebelice“ z optimizmom, sicer pa menim da lahko. Petje jim pomeni zelo veliko. Ko zapojejo, pozabijo na težave vsakodnevnega življenja, zaživijo s pesmijo in takšni so tudi njihovi koncerti.

MIRA TAMŠE

KOMUNALNI CENTER VELENJE p. o.

OBVEŠTILO POTROŠNIKOM PITNE VODE NA OBMOČJU VODOVODOV VELENJE IN ŠOŠTANJ!

Obveščamo potrošnike pitne vode na območju vodovodov Velenje in Šoštanj, da zaradi zmanjšane izdatnosti vodnih virov

OMEJIMO PORABO VODE.

Uporaba pitne vode za zalivanje vrtov, pranje avtomobilov in škropljenje cest

JE PREPOVEDANA!

Prepoved velja, dokler se ne izboljša izdatnost vodnih virov!

Ta prepoved ob nedeljah ne velja

Komunalni center
Velenje

BAZEN

V prejšnji številki smo poročali, kako je na ploščadi za sončenje na šoštanjskem bazenu zaradi dotrajanosti popustil oporni zid. Na krajevni skupnosti so nam povedali, da so takoj ukrepali, delavci Vegrada pa so nevarni del zidu odstranili in zasilno zaščitili ta del bazena.

Bazen že lep čas čaka na nekatera popravila, za kar pa telesno kulturno društvo Partizan Šoštanj, ki bazen upravlja, nima dovolj denarja. Za najnujnejše popravilo potrebujejo blizu 900 tisoč dinarjev, ki pa jih z vstopnino ne morejo zbrati. Krajevna skupnost je zato iz sredstev samoprispevka namenila za popravilo 200 tisoč din, ostala sredstva pa naj bi prispevala samoupravna interesna komunalna skupnost in telesno kulturna skupnost. Popravila bazena bi se morali lotiti letošnje jesen. Če sredstev za popravilo ne bodo dobili Šoštanjčani resno dvomijo o novi kopalni sezoni.

Levstikove ceste. Delavci gradbenega podjetja Gradis iz Celja so opravili že velik del gradbenih del, tako, da v teh dneh delavci Elektro strojnih obratov že polagajo prve cevi. Ta investicija, ki bo omogočila toplovodno ogrevanje 45 hišam in blokom, velja 5 milijonov din. Doslej so zbrali že preko 3 milijone din, največ pa sta prispevali samoupravna interesna komunalna skupnost in termoelek-

trarna Šoštanj. Toplifikacija Aškerčeve in Levstikove ceste naj bi bila končana najpozneje do 29. novembra. Letos pa bo končana tudi toplifikacija Tovarniške poti. Šoštanjčani tako počasi dobivajo prepotrebno in nadvse željeno toplovodno omrežje. Poleg toplovoda pa v Šoštanju napeljujejo 70 novih priključkov za telefon. Dela bodo končana prihodnji mesec.

B. Z.

PLANINSKE VESTI

Izlet na Škrlatico

Velenjski planinci bodo obiskali drugi najvišji vrh vzhodnih Julijcev, 2738 metrov visoko Škrlatico, to nedeljo in ponedeljek

V letošnjem letu ponovno organiziramo izlet na drugi najvišji vrh vzhodnih Julijskih Alp. Zadnja leta kar ne moremo imeti sreče z lepim vremenom, saj nas je lani na Pogačnikovem domu čakalo pravo deževno neurje. Vendar planinci smo vztrajni in vemo, da vedno ne more biti tako.

Za tiste, ki še niso hodili na tem lepem predelu, samo kratka zemljepisna informacija. Škrlatica je najvišji vrh med Vrat in Pišnico. Z vseh strani je zelo stma in težko dostopna, zato so jo osvojili sorazmerno pozno. Svoje najlepše lice kaže Škrlatica iz doline Krnice, kjer s severovzhodnima stenama Rakove špice in Rogljice tvori eno najlepših ostentij v Julijcih.

Iz Velenja odpotujemo v nedeljo, 20. 8. 1978 ob 4. uri po že standardni poti preko Trojan in Brnika do Mojstrane, kjer zavijemo v nam že znano dolino Vrat. Tu bo kratek postanek, namenjen predvsem malici, žigovanju transverzalnih knjižic in podobno. Takoj zatem se bomo zbrali v dve skupini, seveda po lastni želji in odločitvi. Ena bo odšla na Triglav, naša druga pa v smeri proti Pogačnikovemu domu. Pot nas bo vodila pod Stenarjem prek Sovatne. Teren je razmeroma lahek, zato je skupno hojo do Pogačnikovega doma (2052 m) le dobre 3

do 4 ure. Na Kriških podih bi se dodobra odpočili, najbolj vneti pa se lahko povzpnejo na bližnji Razor (skupaj 4 ure).

Na pogačnikovem domu bi prespali in zgodaj zjutraj odrinili nad Kriškimi jezери proti Križu. Tu nas čaka le majhen in nenaporen vzpon. Pot nadaljujemo po Kriških podih ob vznožju Dovškega Gamsovca, zatem pa pridemo pod Dolkovo špico, kjer nas sprva zelo dolgo melišče nekoliko prestraši. Vendar pogumno in kmalu smo na vrhu rdeče Škrlatice. Začetek ni težaven, samo del stene je opremljen z množico klinov, zatem pa je pot malo boljša, da le dosežemo sam vrh. Hoje je približno 4 do 5 ur.

Spust s Škrlatice poteka po isti poti, vendar pod Dolkovo špico zavijemo levo proti Bivaku IV, od tam pa nazaj do Aljažvega doma. Odhod v Velenje bo v poznih popoldanskih urah v ponedeljek.

V kolikor bi se nam v nedeljo prikazalo prekasno vreme, priporočamo še prvi dan direktno vzpon na Škrlatico po isti poti, kot je predvidena za povratek.

Pot na Škrlatico je naporna in dolga, zato zahteva od slehernega planca resnost in veliko napora. Kljub temu pogum in veliko volje, pa bo slo.

GUIDO PREMELČ, VINKO OCEPEK

NOV VRTEC

Havkejeva hiša, ki je bila dolgo časa kal negodovanj prebivalcev Šoštanja, je porušena. Na njenem mestu bodo zgradili blok, ki se bo tudi na zahtevo zavoda za spomeniško varstvo vklapljal v urbanistično zasnovo starega mestnega jedra. V štirinadstropnem bloku bo 18 stanovanj, ki jih bo odkupil solidarnostni sklad. V pritličju novega bloka pa bosta dva oddelka vzgojno varstvene ustanove, kjer bo prostora za 60 otrok. S to pridobitvijo bo potrebam otroškega varstva v tej krajevni skupnosti zadoščeno.

TOPLOVOD

Naglo napredujejo tudi dela pri toplifikaciji Aškerčeve in

V nedeljo boj za nove nogometne točke

Pred pričetkom novega državnega prvenstva v nogometu — Pri Rudarju zadovoljni pripravami

V nedeljo se bo pričel jesenski del državnega prvenstva v nogometu v zahodni skupini II. lige. V boj za točke in čimboljšo uvrstitev bodo šli tudi nogometaši velenjskega Rudarja. Pred pričetkom prvenstva smo jih obiskali na enem izmed zadnjih treningov in izvedeli naslednje:

Zorko Hlavač, vodja strokovnega štaba: Za novo prvenstvo smo se začeli pripravljati 15. julija. Po mojem mnenju bo to prvenstvo nevarnejše in naporenejše kot je bilo prejšnje in bo borba za 11. mesto, ki še prinaša obstanek v ligi, zelo ogorčena.

Zorko Hlavač: Računam na uvrstitev med prvih deset ...

Glede na to, da smo pozimi trenirali na Pohorju, smo poletne priprave začeli kar z žogo. V tem času smo odigrali 7 kontrolnih tekem in dve pokalni. Na pripravah, ki smo jih imeli v Škofji Loki, smo izpolnili ves načrt, tako da so se novi igralci, ki so zapolnili lanske praznine, zelo dobro vključili. V glavnem sem zadovoljen z disciplino, čeprav nekateri izstopajo, kot na primer Janez Hudarin, kapetan ekipe. Prav zaradi tega v prvih kolih državnega prvenstva ne bomo mogli računati z njim.

Kljub temu pa menim, da bomo imeli močnejšo ekipo kot lani in da lahko računamo na kaj več, kot pa samo na borbo za obstanek v ligi."

D-B

NOGOMET

SMARTNO : RUDAR
0 : 3 (0 : 2)

V polfinalni tekmi za jugoslovanski pokal na področju SRS so nogometaši velenjskega Rudarja pred 500

RAZPORED TEKEM, KI JIH IGRA RUDAR V JESENSKEM DELU PRVENSTVA:

- I. kolo — 20. 8.
- II. kolo — 27. 8.
- III. kolo 3. 9.
- IV. kolo — 10. 9.
- V. kolo — 17. 9.
- VI. kolo — 24. 9.
- VII. kolo — 1. 10.
- VIII. kolo — 8. 10.
- IX. kolo — 15. 10.
- X. kolo — 22. 10.
- XI. kolo — 29. 10.
- XII. kolo — 5. 11.
- XIII. kolo — 12. 11.
- XXIV. kolo — 19. 11.
- XXV. kolo — 26. 11.

- Novi sad — RUDAR
- Mercator — RUDAR
- RUDAR — Spartak
- Kikinda — RUDAR
- RUDAR — Segesta
- Bosna — RUDAR
- RUDAR — Radnik
- Famos — RUDAR
- RUDAR — Rudar (Lj.)
- Leoter — RUDAR
- RUDAR — Proleter
- Čelik — RUDAR
- RUDAR — Iskra
- Maribor — RUDAR
- RUDAR — Dinamo

gledalci v soboto brez težav premagali v Smartnem domačo enajsterico. Prvi zadetek je po neobetavnem začetku dosegel v 15. minuti Mujčič, tri minute pred koncem prvega polčasa pa je Kustudič dosegel še drugi gol. Končni rezultat pa je nekaj sekund pred koncem postavil Vlajič z zadetkom iz 11. metrovke. Za domačine je imel najlepšo priložnost A. Omladič, vendar je njegov strel zadržala prečka.

Rudar je igral v naslednji postavi: Manemica, Đurić, Oruč, Rusmir, Jovičević, Vlajič, Šujica, Kikić, Mujčič, (Bušković), Kustudič, Miljković (Kolonić).

VARTEKS : RUDAR
1 : 2 (0 : 1)

V prijateljski tekmi so igralci Rudarja v nedeljo v gosteh premagali bivšega drugoligaša, moštvo Varteksa. Lahko rečemo, da so Velenjčani prikazali boljše igranje kot pa prejšnji dan proti enajsterici Smart-

ZMAGALA JELEN IN TOMIČ — Na motociklistični dirki „Odbodjenje Vlasenice 78“, ki je bila prejšnji četrtek v Vlasenici (Bistva v kategoriji do 1000 ccm (prikolice) so izredno napetem boju dvojico Rogelšek — Smolnikar zmagala Jelen in Tomič. Favoritka Camlek in Pogorelec sta imela težave s strojem že na startu, na dirki pa sta morala že po prvem krogu v boksa na popravila, s tem pa sta izgubila dragocene sekunde in seveda vse možnosti za zmago.

(Foto: Marko Klinc — Dolenjski list)

Pionirji na skupnih pripravah na Pohorju

Skupino 25 velenjskih atletov smo obiskali na Pohorju. V Grmovškem domu na Pungartu so dobili prijetno zatočišče za več kot teden dni, kolikor bodo atleti na skupnih pripravah. Potem pa se bodo vrnili v dolino, posvetili še teden dni posameznim pripravam, nakar se bodo udeležili republiškega prvenstva v atletiki za mlajše mladince in mladince, ki bo 26. avgusta v Kranju.

Torej so skupne priprave predvsem posvetili za nastop na republiškem prvenstvu. Zanimivo je, da so tokrat znova pripravili skupni trening za najmlajše velenjske atlete, medtem ko so članom zaupali individualni trening. Velenjski člani pa se bodo že konec tega tedna, v sobo-

to in nedeljo, pomerili na republiškem članskem prvenstvu v Novi Gorici, kjer bodo prav gotovo lahko posegli tudi po nekaterih boljših mestih. Posebej imajo možnosti tekači Šamu, Balek in tudi Anič, v tehničnih disciplinah pa Režek in Rošar.

NAPOREN DAN

Mlade atlete Velenja smo obiskali prejšnji petek popoldne. Na gozdno pot, ki vodi proti igriščem, so postavili ovire, na katerih so vadile mlade atletinje. Kar med treningom smo tu in tam ustavili mlade tekmovalke, ki so rade volje odgovarjale na naša vprašanja.

KLAVDIJA JUG, 14-letna pionirka, je letos dosegla že lep uspeh, saj je postala državna prvakinja v teku na 80 m ovire med mlajšimi mladinkami. Povedala je: „Vstajamo ob pol sedmi uri. Jutranji trening pa se prične že ob sedmi uri. To je telovadba, ki nam kar koristi. Potem zajtrk, pospravljanje sob. Nadaljujemo z igranjem z žogo in lažjim treningom. Po kosilu počivamo do šestnajste ure. Potem pa znova dvourni trening.“

Klavdija je še povedala, da ji bodo priprave prav gotovo koristile, v Kranju pa bo tekmovala v svoji disciplini, to je v teku na 80 m ovire, tekla bo tudi na 200 m, pomerila pa se bo še v skokih v daljavo in višino.

JANA PEČOVNIK, 13 let: „Navadile smo se na red. Sicer pa so to moje druge skupne priprave in mislim, da pridobimo dovolj. Tu je narava res lepa, zrak je čist.“ Tako kot Klavdija se je tudi Jana posvetila oviram in skoku v višino. Z njima pa trenira tudi **POLONA CESAR**, 12 let. „Imam veselje in sem bila prijetno presenečena, ko so me povabili na Pohorje. Dobro se razumemo. Prepri nastane le tedaj, ko nam ocenjujejo pospravljanje sobe. Vse bi rade imele najlepše pospravljenosti.“

TANJA ŠALAMON je vaditelj in ima v svoji skupini šest deklet. Poleg že omenjenih so tu še **ZDENKA SLATINEK**, **SONJA VRHOVNIK** in **ŽOGAR BRANKA**. „Pridno delajo!“ je pohvalila dekleta Tanja Ša-

lanom in pohitela k oviram. Vendar je imela toliko časa, da je povedala še tole: „To so splošne priprave. Vendar je vzdušje enkratno. Vse so zadovoljive. Le hladno je. Mislim, da bodo dekleta dovolj pridobila. Dobro se razumejo med seboj. Na treningih na stadionu v Velenju je drugače. Tam pridejo na trening, nato se izgubijo. Tu sredi gozdov pa smo ves dan skupaj. Se spoznavamo med seboj in gojimo pristno tovarištvost, prijateljstvo.“

Drugo skupino fantov in deklet je vodil **FRANČ RAMŠAK**. „Prvih pet dni posvečamo kondicijskim pripravam. To je moč, vzdržljivost in hitrost. Zadnje dni pa bomo vadili tudi posebnosti posameznih disciplin. To je pravzaprav atletska pionirska šola. Seveda pa tu že kažejo posamezniki svoje bodoče sposobnosti. Res pa je, da se za svojo disciplino odločajo pri 15 ali 16 letih.“

BRANKO PUNGARTNIK, 16 let, trenira skok v višino, rekord pa ima 173 cm: „Z veseljem treniram trikrat na dan. Zjutraj, dopoldne in popoldne. Seveda pa ostane dovolj časa tudi za namizni tenis, košarko in počitek. Najbolj všeč mi je prosti čas. Premalo pa je hrane.“

DAVORIN VIDALI, 17 let, skok v višino, rekord 188 cm. „Vse je v redu!“ se je na kratko odrezal Davorin.

Na priprave je prišel tudi **DARKO MEH**, 17 let. Na najkrajši tekaški disciplini, teku na 100 m, je že dosegel odlične čase 11,1 sek. „Pred dvema letoma sem začel tekmoovati. Vendar nisem treniral. Sedaj sem se odločil za šprint. Te priprave so me spodbudile.“

VLADO MOLNAR, 13 let, rad ima daljino, tudi teče: „Letos sem bil tretji na taborniškem teku na Muti. Sicer redno treniram. Bil sem tudi na zimskih pripravah v Novi Gorici, vendar je tu boljše. Tu so

priprave bolj intenzivne, tudi bregov nam ne manjka.“

ALEŠ JUG, 16 let, letos četrti na državnem prvenstvu v metu kopja: „Treniram. Predvsem dvigam uteži, tečem, seveda pa vzamem v roke kopje! Takšen je trening!“

Z eno izmed treh skupin pa je vodil tudi trener **Valter Štajner**. Vedno je z mladimi, spremlja njihov slieden korak. Ko ga mladi ne vidijo, že sprašujejo po njem. Torej ga pogrešajo.

TRENER VALTER ŠTAJNER: „Letos smo povabili mlajše atlete na skupne priprave. To je velika odgovornost nas samih do otrok, vseh nas pa do kluba. Skušamo storiti vse, da so mladi atleti res v dobrih rokah. Sicer pa mislim takole: Dober atlet je lahko biti, toda težko je biti dolgo dober atlet!“

Na Pohorju še spominski posnetek

Do prve veje — in še višje!

vaš obveščevalec

koledar

18. avgusta – Helena
19. avgusta – Ljudevit
20. avgusta – Bernard
21. avgusta – Ivana
22. avgusta – Timotej
23. avgusta – Zdenka
24. avgusta – Jernej

dežurstva

PRAVSTVENI DOM VELENJE
18. 8. 1978 od 7. do 20. ure
Pavle Grošelj
18. 8. 1978 od 20. dr. Dušan Logar
19. 8. 1978 od 7. ure dr. Dušan Logar
19. 8. 1978 od 7. dr. Jadwiga Kosi
21. 8. 1978 do 7. ure dr. Jadwiga Kosi
21. 8. 1978 od 7. do 20. ure
Željko Radič
21. 8. 1978 od 20. dr. Ivan Logar
22. 8. 1978 do 7. ure dr. Dušan Logar

PRAVSTVENI DOM VELENJE
18. 8. do 19. 8. 1978 dr. Jožica Sabolšek
19. 8. do 26. 8. 1978 dr. Peter Lazar

mali oglasi

STAR upokojenec išče goštinjo. Nudim stanovanje, kopalnico in plačo. Naslov v uredništvu.
SPREJMEM učenko v uk za zversko stroko. Česalnica "STETIKA", Topolšica 66.
CENJENE stranke obveščevanja, da posluje česalnica "STETIKA" v Topolšici, naroti termalnega bazena, vsak dan od 13. do 20. ure, ob sobotah pa od 7. do 14. ure. Se priročno Marija Dolanc.
IŠČEMO varstvo za dve dekletici od 1. oktobra dalje, vsaj 14 dni v mesecu v dopoldanskem času, najbolje na našem domu. Telefon številka 852-651; naslov v uredništvu.
PRODAM jarkice nesnice "ISEX". Naslov v upravi lista.
SPREJMEM čistilko za 4 ure dan. Naslov v upravi lista.
PRODAM spalnico. Naraks, cerjeva 117, Velenje, tel. 1-129.

kino

DNEVNO KINO VELENJE
18. 8. – petek ob 17.30 in 19.30 Meč zlatega zmaja – angleški film.
19. 8. – sobota ob 17.30 in 19.30 Hopla v postelji – danska komedija. Režija: John Hilbard. Igrajo: Ole Soeltoft, Vivi Vau.
20. 8. – nedelja ob 17.30 in 19.30 Hopla v postelji – danska komedija.
21. 8. – ponedeljek ob 17.30 in 19.30 Old Suterhand – nemško-jugoslovanski vestern. Režija: Alfred Vohrer. Igrajo: Steward Granger, Pierre Brice.
22. 8. – torek ob 17.30 in 19.30 Kariera neke sobarice – italijanska komedija. Režija: Dino Rossi. Igrajo: Agostina Belli, Victorio Gasman.

23. 8. – sredo ob 17.30 in 19.30 Kariera neke sobarice – italijanska komedija.
24. 8. – četrtek ob 17.30 in 19.30 Strel – domači film. Režija: Krešo Golik. Igrajo: Marko Nikolič, Semka Sokolović

KINO DOM KULTURE VELENJE

21. 8. – ponedeljek ob 20. uri Filmsko gledališče Velenje Kasandrin Most – angleška drama. Režija: George Pan Cosmatos. Igrajo: Sophija Loren, Richard Harris.

KINO ŠOŠTANJ

19. 8. – sobota ob 19.30 Kasandrin most – angleška drama. Režija: George Pan Cosmatos. Igrajo: Sophija Loren, Richard Harris.

20. 8. – nedelja ob 17.30 in 19.30 Old Suterhand – nemško-jugoslovanski vestern. Režija: Alfred Vohrer. Igrajo: Steward Granger, Pierre Brice.

21. 8. – ponedeljek ob 19.30 Hopla v postelji – danska erotska komedija. Režija: John Hilbard. Igrajo: Ole Soeltoft, Vivi Vau.

23. 8. – sredo ob 19.30 Strel – domači film. Režija: Krešo Golik. Igrajo: Marko Nikolič, Semka Sokolović.

24. 8. – četrtek ob 19.30 Kariera neke sobarice – italijanska komedija. Režija: Dino Rossi. Igrajo: Agostina Belli, Victorio Gasman

KINO ŠMARTNO OB PAKI

22. 8. – torek ob 20. uri Hopla v postelji – danska erotska komedija. Režija: John Hilbard. Igrajo: Ole Soeltoft, Vivi Vau.

gibanje prebivalstva

VELENJE:
Poroke: Mehamedalija Kurtovič, rojen 1954, rodar iz Velenja in Jožica Sabolšek, roje-

na 1959, ekonomski tehnik iz Velenja; Milan Sitar, rojen 1954, rodar iz Andraža in Cecilija Krajnc, rojena 1958, kmotova iz Laz.

Smrti: Angela Hriberšek, rojena 1987, upokojenka iz Hraštovca 27.

kronika

NEPAZLJIVA VOZNICA

Po Foitovi cesti v Velenju je peljal 18. avgusta ob 19. uri in 30 minut voznik osebnega avtomobila Franc Mihevc. Ko je pripeljal v križišče s Šaleško in Celjsko cesto je prišlo do trčenja z voznico osebnega avtomobila Milko Valentič, ki je pripeljala po desnem pasu Celjske ceste ter imela vključen desni smerni kazalec (na tem pasu je obvezno zavijanje levo), zapeljala pa je naravnost. Pri nesreči se je lažje telesno poškodovala sopotnica Valentičeve, škode pa je za okoli 10 tisoč dinarjev.

TRČENJE V NEPREGLEDNEM OVINKU

Voznik avtobusa CE 361-89 Jože Štern je peljal 10. avgusta letos po lokalni cesti iz Topolšice proti Šoštanju. Ko je v Metlečah pripeljal v levi nepregledni ovinek, mu je pripeljal nasproti voznik osebnega avtomobila CE 113-493 Mirko Vujat. Prišlo je do trčenja, pri čemer sta se sopotnika v Vujatovem avtomobilu hudo telesno poškodovala.

NENADOMA PRED AVTOMOBIL

Po Šaleški cesti je v smeri iz Slovenj Gradca proti Velenju peljal voznik osebnega avtomobila CE 519-39 Alojz Braznik. V križišču s Šaleško cesto mu je nenadoma stopila pred avtomobil Majda Štabuc. Voznik trčenja ni mogel preprečiti, pešakinjo je zbil po cestišču, pri čemer se je hudo telesno poškodovala.

ZAPELJAL NA LEVO

Iz Velenja proti Gaberkam je peljal 13. 8. 1978 voznik osebnega avtomobila CE 242-57 Drago Glušič. V levem nepreglednem ovinku je zapeljal na pas nasproti vozečega, zaradi česar je prišlo do trčenja z voznikom osebnega avtomobila CE 702-58 Rudolfa Anžeja. Pri nesreči sta se lažje telesno poškodovala dva sopotnika v Glušičevem avtomobilu.

IZSILJEVALA PREDNOST

Iz Velenja proti Šaleški je peljal 13. avgusta letos voznik motornega kolesa Josip Jovanovič. Pri bencinski črpalki mu je izsiljevala prednost voznica osebnega avtomobila Marija Muršič. Voznika motornega kolesa se je zbila po cestišču, pri čemer se je ta lažje telesno poškodoval.

radio velenje

UKV, frekvenca 88,9 MHz – oddajnik Velenje in 97,2 MHz – pretvornik Plešivec

PETEK
15,30 Začetek oddaje
15,35 Pregled sporeda
15,45 Poročila, obvestila
16,00 Osrednja informativna oddaja
16,20 Ekonomsko propagandni spored
16,40 Komentirana oddaja Velenje
17,00 Zaključek oddaje

NEDELJA
I. del oddaje
11,30 Začetek oddaje
11,35 Pregled sporeda
11,40 Poročila, obvestila
11,50 Osrednja informativna oddaja
12,10 Ekonomsko propagandni spored
12,20 Včeraj, danes, jutri
12,30 Odpoved oddaje

II. del oddaje
14,45 Poslušalci Radia Velenje
17,00 Zaključek oddaje

SLOVENIJALES
TOVARNA MERIL SLOVENJ GRADEC, p. o.
62380 SLOVENJ GRADEC • FRANCETOVA 16 • JUGOSLAVIJA
TELEFON 0803 84 331 • TELEX 88 228 • P. P. 71 • ŽRNO KADUN 51 840 401 12344 • SOH SLOVENIJA • GRADEC • ŽELEZNIŠKA POSTAJA DRAVSKO

objavlja
potrebo po zaposlitvi delavcev za opravljanje sledečih delovnih nalog in opravil:

- Opravljanje saldakontskih računovodskih opravil – 1 delavko. Za delo je potrebna končana ekonomska srednja šola – ekonomski tehnik in vsaj eno leto ustreznih delovnih izkušenj.
- Opravljanje vratarstvo čuvajske službe – 1 delavca. Delavec mora imeti končano osnovno šolo in odslužen vojaški rok.
- Več delavcev za dela na lesno obdelovalnih strojih – strojno brušenje, skobljanje in rezkanje lesa, za novi program proizvodnje. Za uspešno opravljanje dela je potrebno nekaj let delovnih izkušenj pri strojni obdelavi rezanega lesa.

Kandidati za objavljena dela naj vložijo prošnje z dokazili o dosežanjem delu oziroma se osebno zglase v kadrovski službi delovne organizacije v 15 dneh po objavi.

RUDARSKO ELEKTROENERGETSKI KOMBINAT – VELENJE
Kadrovsko-socialni sektor

Delavski svet DSSS
DO Elektrostrojna oprema Preloge

razpisuje
dela in naloge

predstavnika DO Elektrostrojna oprema v Beogradu

Poleg splošnih zakonskih pogojev mora kandidat izpolnjevati še naslednje pogoje:
– najmanj višje šolska strokovna izobrazba ustrezne smeri,
– 5 let delovnih izkušenj na takih ali podobnih delih in nalogah,
– znanje enega svetovnega jezika,
– opravljen zunanje trgovinski izpit,
– družbenopolitična aktivnost.
Rok prijave 15 dni od dneva objave razpisa.
Prijavljeni kandidati bodo pismeno obveščeni o izbiri 30 dni po preteku razpisnega roka.
Pismene prijave naj kandidati pošljejo na naslov: REK Velenje, DO Elektrostrojna oprema Preloge, pod oznako za Komisijo za medsebojna delovna razmerja DSSS.

Srečno!

Odbor za medsebojna razmerja delavcev v združenem delu
TOZD Osnovna šola bratov Letonje Šmartno ob Paki

objavlja

dela in naloge kuharice v šolski kuhinji
za nedoločen čas s polnim delovnim časom
POGOJ: kvalificirana kuharica
Prijave sprejemamo 15 dni po objavi

UREDNIŠTVO IN UPRAVA
„NAŠ ČAS“
INFORMATIVNI CENTER VELENJE
Titov trg 2
63320 VELENJE

ZNAMKA

NAROČILNICA

Nepreklicno naročam tednik „Naš čas“ od naprej

Pošiljajte ga na naslov:

.....

(priimek in ime),

(ulica)

(poštna številka in pošta)

Datum

.....
(lastnoročni podpis)

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše ljube mame, stare mame, tašče in prababice

ANGELE HRIBERŠEK
roj. Rednak

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in znancem, ki so jo v tako velikem številu pospremili na njeni zadnji poti, izrazili sožalje in darovali cvetje. Posebna hvala dr. Polesu in dr. Grošlju, duhovniku, gostinskemu podjetju Paka in „Gorenju“, tovarišu Mihi Valenciju za poslovljne besede, pevcem društva upokojencev ter družinama Vovk in Brešer.

Še enkrat vsem hvala, ki ste nam pomagali v hudih trenutkih.

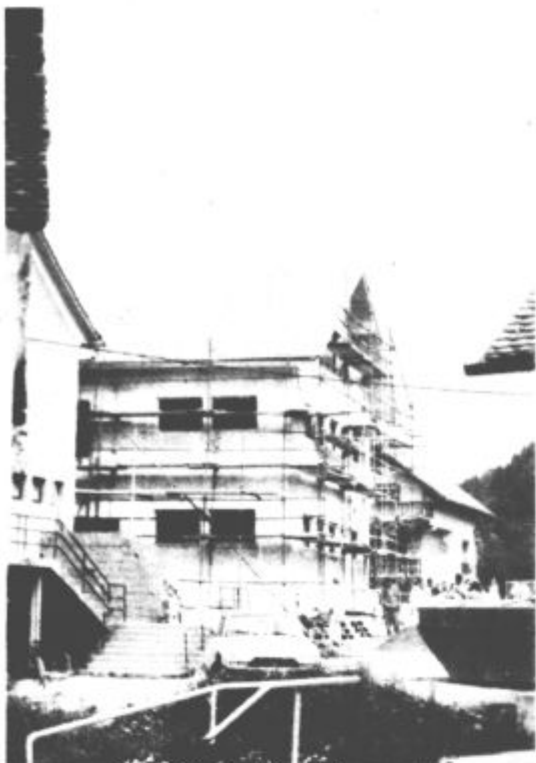
Žalujoči: vsi njeni

Tragično je preminul

MARJAN ŽGANK
vodja konstrukcij orodij.

Pokopali smo ga v sredo, 16. avgusta 1978 na celjskem mestnem pokopališču.

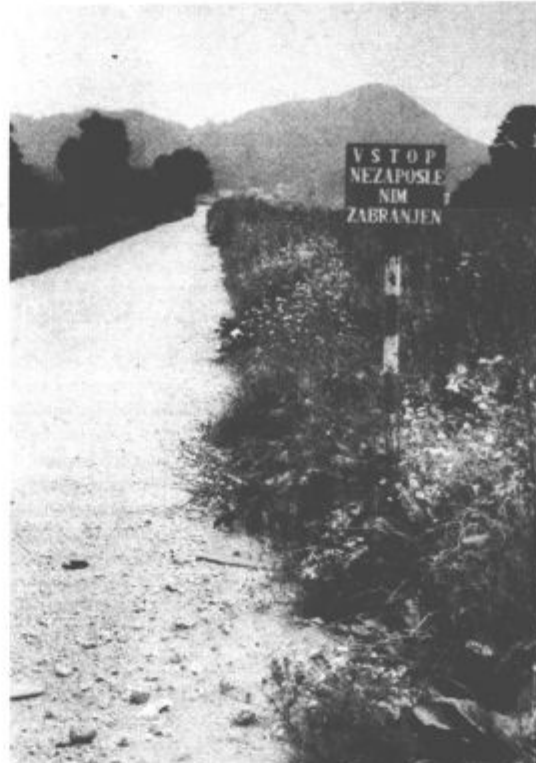
Gorenje,
tovarna gospodinjke opreme
Velenje

V Mozirju gradijo prizidek h kulturnemu domu. Zunanja dela bodo kmalu zaključena. V novem delu poslopja bo našla svoje prostore knjižnica, ki bo tako veliko laže izvrševala svoje poslanstvo na področju Gornje Savinjske doline.

Krajevna skupnost Šalek-Gorica ter samoupravna interesna skupnost otroškega varstva Velenje gradita v soseski Gorica otroško igrišče, ki bo opremljeno z lesenimi elementi. Igrišče bo predvidoma končano konec tega meseca, graditi pa ga pomagajo tudi občani.

Človek se včasih resno vpraša, če prav se piše kaša ali kaša. Toda tale prometni znak, ki se tako bohotno razkazuje pred odlagališčem odpadnega materiala v Skalalah, postavlja vprašanje tistemu, ki ga je postavil - Kje je staknil to srbslovensčino?

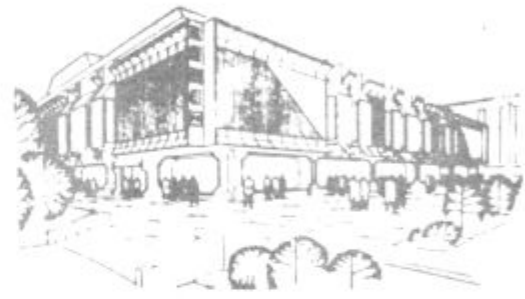
Ne le mi vozniki in naše manjše ali večje vozne (ne)spodobnosti, ampak tudi številni prometni znaki prispevajo k prometni varnosti. Zato vsako šeno ogledalo, kot ga že nekaj časa gledajo krajevni vozniki, ki nameravajo zaviti na cesto Velenje-Polzela ni nič preveč vzpodbudno.

Vse za družino in dom, za stanovanje in gospodinjstvo pod eno streho!

VELEBLAGOVNICA

nama VELENJE

Nove ceste v Šentilju

Revno bogastvo ponudbe Savinjske doline

V Šentilju uspešno uresničujejo zastavljene naloge

„Ker se hitro približuje čas izteka samopriskupke, želimo, da bi program, ki smo ga sprejeli tudi uresničili“, je dejal predsednik krajevne konference SZDL Šentilj, Branko Čanč, ko smo se oglasili v tej krajevni skupnosti.

Da v tej krajevni skupnosti uspešno uresničujejo zastavljene naloge, govori tudi podatek, da jim je iz programa modernizacije cest ostala le še ena cesta, na kateri pa se dela tudi naglo bližajo koncu. V krajevni skupnosti Šentilj pa nameravajo letos asfaltirati še športno igrišče. Upajo, da bo novo igrišče prispevalo k razvoju raznih športnih dejavnosti v krajevni skupnosti.

Kljub vsej zagnanosti pa ostaja v programu samopriskupke odprta še najtežja naloga - rekonstrukcija in razširitev kulturnega oziroma večnamenskega doma. Tudi tega dela se bodo morali lotiti v kratkem.

Čeprav se v krajevni skupnosti Šentilj, tako kot tudi v drugih krajevnih skupnostih soočajo s številnimi finančnimi težavami, se akcijam lotevajo optimistično, ter z veliko željo, kar najbolj polepšati podobo svojega kraja. Zato jim ni vseeno, da se kljub večkratnim opozorilom še niso pričele popravljati ceste, po katerih se je v prejšnjih mesecih odvijal obvoz.

Na delovnih akcijah organiziranih v tem letu je sodelovalo

tudi veliko število domačinov, ki so opravili preko 2700 udarniških ur, do konca leta pa računajo do bodo naredili preko 3500 udarniških ur.

Ta teden so asfaltirali cesto v zgornje Laze. Z deli so pričeli spomladi, na 380 metrov dolgi cesti pa so opravili več kot tisoč udarniških ur. Za ureditev te ceste so morali skopati 100 kubičnih metrov zemlje. Del sredstev za cesto, ki po predračunu stane 280 tisoč din, bo pokrila samoupravna interesna komunalna skupnost, krajani tega zaselka pa so poleg udarniških ur prispevali še preko 6000 din.

V krajevni skupnosti Šentilj pa v teh dneh potekajo tudi dela na cesti v Silovo. Doslej so na tej cesti opravili že več kot 1400 udarniških ur, novo cestišče pa čaka le še asfaltno prevleko. Za položitev asfalta bo krajevna skupnost prispevala 310 tisoč din, celotna investicija pa je ocenjena na 650 tisoč din. Razliko so pokrili krajani z udarniškim delom in denarjem.

V Šentilju pa so letos uredili tudi vodovod na pokopališče. Z deli so pričeli spomladi. Domačini so opravili preko 400 udarniških ur, prispevali pa so tudi sredstva za zabetoniranje zbiralnika in nakup novih cevi v dolžini 250 metrov.

B. Z.

Preobitje besed je bilo leta nazaj že izrečenih in zapisanih o neenotnosti in razdrobljenosti turistične ponudbe Gornje Savinjske doline. Tudi o darežljivi naravi, ki samo s svojimi lepotami in čistim zrakom zahtevnejšemu gostu že dolgo ne zadošča, je bilo veliko izrečenega. Ob vsem tem narava niti ni kriva, če je lepa in v svoji lepoti osamljena. Bogastvo in revščina turistične ponudbe si tako že leta družno podajata roke, neoplemenitena z zdravim mero človeškega razuma in skupnih naporov. Prizadevnosti in trdne volje turističnim delavcem ob teh grobih besedah ne gre oporekati. Le kdo bi lahko omalovaževal napore v Savinjskem gaju, ob oživiljanju flosarije, čebelarstva, preje, igranja citer in domače kuhinje, ovčarstva in še bi lahko naštevali narodopisne značilnosti doline, ki se jih skoraj povsod trudijo ohranjati ter z njimi privabiti v dolino vse več obiskovalcev. Tudi kmečki turizem se širi in razvija, ob vsem tem pa najpomembnejši nosilci turizma in gostinstva vztrajajo vsak zase in prav takšni so nemočni.

Prvi korak pri tem pa je bil letos vendarle storjen in že to je uspeh, ki dovoljuje majčkeno mero upanja. Po nekajletnih natezanjih so v Mozirju marca odprli turistični biro, ki naj bi Izletniku, Turistu in Zgornjesavinjski kmetijski zadrugi služil kot enotna recepcijska služba za vso dolino. MIJA STRMČNIK se je ob lepo zvečičih besedah spodbude lotila dela, sama in osamljena je ostala. Res je, da se ji je sedaj pridružila še NADA CAR, toda tudi obe ne moreta preko noči nadoknaditi izgubljenega časa.

Mija Strmčnik pravi: „Pisarnino so odprli z namenom, da bi bile v njej na voljo vse informacije o dolini, da bi nudila celovit pregled vseh zmožljivosti in da bi končno uresničila težnje po enotni ponudbi in prodaji. Veliko časa sem porabila, da sem sestavila pregled in zbrala še ostale nujno potrebne podatke o turistični ponudbi doline. Storila sem kolikor sem mogla, vem pa, da je to premalo. Nisem namreč naletela na dovolj razumevanja pri vseh, ki bi morali pomagati. Izletnik, Turist in ZKZ še vedno skrbijo več ali manj le za svoje goste, brez medsebojne povezave in pravega sodelovanja s pisarno, ki so jo sami ustanovili. Brez enotnosti pa pisarna nikoli ne bo zadostila svojemu namenu. Še posebej so se tu „izkazala“ turistična društva, od katerih

nobeno, razen delno Luč, ne pošilja nikakršnih podatkov. Verjetno je temu vzrok dejstvo, da ni turističnih pisarn po posameznih krajih, pa vseeno bi se z malo dobre volje dalo zagotoviti vsaj najnujnejše podatke. Zmožljivosti tako v precejšnji meri poznava, zasedenost pa nam ni poznana, ker ni vsakodnevne obveščanja. Tudi o večini prireditve se seznanjava tako, da podatke prepisujeva s plakatov. Vsak začetek je težak, tako je tudi pri nas. Kljub vsemu lahko rečem, da je delo dobro steklo, ljudje se počasi navajajo na potrebe pisarne, spoznavajo njen pomen in nujnost enotne ponudbe in prodaje. V prihodnje bo verjetno krenilo na bolje in tudi najino delo bo potem lažje in bolj učinkovito. Danes je obseg del za naju, ob že omenjeni ozkotimosti nosilcev turizma in gostinstva, odločno prevelik, nepoznavanje teh problemov pa je vzrok nekaterim očitkom na najino delo.“

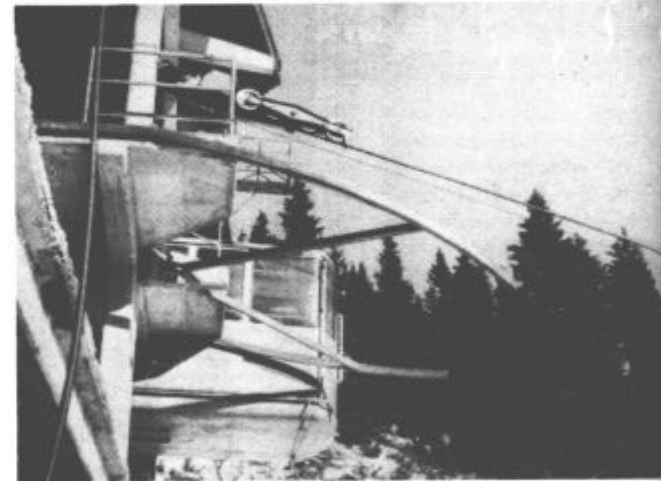
V sklop njenega dela sodi tudi kmečki turizem. Nada Car: „Zanimivo je, da so prav za kmečki turizem stvari odlično urejene. Vsi nama sproti javljajo vse spremembe, zato lahko za to področje nudiva večino potrebnih podatkov. Lahko povem, da so letos zmožljivosti v veliki meri zasedene in je dokaj težko dobiti pristo posteljo. Polni penzion velja pri vseh 140 dinarjev, prenočišče z zajtrkom pa 80. Za razliko od ostalih so ti gostje zelo zadovoljni, prav tako pa njihovi gostitelji. Tem so stiki z različnimi ljudmi iz različnih krajev veliko zadovoljstvo. Radi poudarjajo, da se v pogovorih z njimi pravzaprav vsakodnevno izpopolnjujejo, ker za ostale oblike, ob obilici dela na kmetiji, poleti nimajo časa. Vsekakor zanimiva ugotovitev. Sicer se v celoti strinjam z Mijo. Najino delo bi bilo veliko lažje in bolj prijetno, če bi imeli na voljo več podatkov. Prvi korak k večji enotnosti bo verjetno razrešena problematika okrog združevanja Turista in Zgornjesavinjske kmetijske zadruge, ker sedaj rivalnost nikomur ni v korist. Izboljšati bo treba tudi postrežbo, saj je

prav tu veliko pripomb, zlasti za dom v Logarski dolini. Premalo je tudi dobro opremljenih sob. To opažamo pri zahtevnejših gostih, zlasti tujcih, ki hodiijo v dolino na lov in ribolov, stanujejo pa v krajih izven naše občine, kjer je opremljenost boljša in ponudba bolj bogata.“

Obe se strinjata, da bo treba podaljšati sezono na junij in na september in okrepiti zimski čas. Pogoja za to sta seveda dobra zima in ustrezna razrešitev problema turističnega centra Golte, ki je sedaj zaprt.

V pisarni so na voljo tudi programi letovanj in strokovni izletov, ki jih pripravljajo lokalni in agencije s katerimi sodelujejo. Povpraševanje je veliko, tudi tu je pisarna več kot očiščila svoj obstoj. Uspešno problemov je seveda še veliko, zaključek pa je enak kot vedno: kadar se piše o turizmu v naši ski občini. Razdrobljenost, enotnost, pičla ponudba in refren - nujnost povezanosti enotnega nastopa na turizemnem trgu.

JANEZ PLESNIK

Gondola pa stoji ...

„NAS ČAS“, glasilo Socijalistične zveze delovnega ljudstva, izdaja Center za informiranje propagando in založništvo Velenje, Velenje, Titov trg 2, p. o. b. „NAS ČAS“ je bil ustanovljen 1. maja 1965; do 1. januarja 1973 je izhajal kot štirinadnevnik „SALESKI RUDAR“, kot tednik pa izhaja „NAS ČAS“ od 1. januarja 1973 naprej.

Uredništvo: Marijan Lipovšek (direktor in glavni urednik), Stan Vovk (odgovorni urednik), Jože Krajnc, Janez Plesnik, Mira Tamnjan, Boris Zakošek ter Niko Kupec in Dušan Lazar (tehnična uredništva)

Izhaja ob petkih - Uredništvo in uprava 63320 Velenje, Titov trg 2/II, poštni predal 89, telefon (063) 850-087 - Brzjavni naslov: Informativni center Velenje.

Cena posameznega izvoda 4 dinarje, letna naročnina 150 dinarjev, tujino inozemstvo 300 dinarjev.

Ziro račun pri SDK, podružnici Velenje 52800-603-38482.

Grafična priprava ČZP „Dolenjski list“ Novo mesto, tisk tiskarne „Ljudska pravica“ Ljubljana.

Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

Za „NAS ČAS“ se po mnenju Sekretariata za informacije izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije številka 421-1/72 od 8. februarja 1974 ne plačuje temeljnega davka od prometa proizvodov.

Asfalt tudi na cesti proti Lazam